Nr. 27. **Czwartek, 5 Lutego 1891.** **Rok 81.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., **pocztą 16 zł.**; półrocznie od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł.. ćwierćrocznie 1 zł.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego **„Tygodnika Ilustrowanego“** *zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborem treści literackiej jak i artystyczną wartością działu ilustracyjnego, po cenie znacznie zniżonej.*

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1891 r. warszawski **„Tygodnik Ilustrowany“**, po następującej cenie:

We Lwowie:	rocznie	10 zł.	
	półrocznie	5 „	
	kwartalnie	2 „	50 ct.
	miesięcznie		84 ct.
Na prowincyi:	rocznie	12 zł.	60ct.
	półrocznie	6 „	30 „
	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Minister handlu zamianował praktykantów pocztowych: Antoniego Kotowicza, Mieczysława Jaremowicza, Jana Janowicza, Jana Hischtina, Ludwika Gantora, Włodzimierza Czaykę, Maryana Krąpca, Michała Mesuse, Ignacego Górkę, Samuela Kronika, Aleksandra Godla, Wojciecha Bandera, Mojżesza Gottlieba, Feliksa Piotrowskiego, Józefa Kapturkiewicza, Bronisława Smoleńskiego, Franciszka Zajączka i Jakóba Zauderera; tudzież ekspedytorów pocztowych: Władysława Gawła, Juliana Hamerskiego i Tomasza Jezierskiego — asystentami pocztowymi, — a Dyrekcya poczt i telegrafów przeznaczyła: Kotowicza i Górkę do Sanoka; Jaremowicza, Hischtina i Kapturkiewicza do Rzeszowa; Janowicza, Piotrowskiego i Smoleńskiego do Krakowa; Gantora, Czaykę i Krąpca do Tarnowa; Mesusego do Kołomyi; Kronika, Bandera i Hamerskiego do Śniatyna; Godla, Gottlieba i Zajączka do Lwowa; Zauderera do Nowego Sącza; Gawła do Przemyśla. a Jezierskiego do Stanisławowa.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyałów pocztowych: Teodora Ganszera z Sanoka i Stanisława Skąpskiego z Rzeszowa do Krakowa, tudzież asystentów pocztowych: Franciszka Kostyszyna z Krakowa, i Stanisława Swiderskiego ze Stanisławowa do Lwowa.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela Władysława Kotulskiego, w Nowosiółkach, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Nowosiółkach; stałą nauczycielkę młodszą, Maryę z Misiągiewiczów Szanserową, w Samborze, stałą nauczycielką 7-klasowej szkoły etatowej żeńskiej w Samborze.

Edykt. *)

C. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że ponowna reambulacya wraz z rozprawą ekspropryacyjną. względem projektowanego przez c. k. uprz. galic. kolej Karola Ludwika rozszerzenia stacyi do wymijania w Podborcach, odbędzie się dnia 21 lutego 1891 o godzinie 10 przed południem na miejscu.

Wykazy gruntów, które na cele tej stacyi zajęte być mają, wyłożone będą wraz z planami w urzędzie gminnym w kancelaryi obszaru dworskiego w Podborcach przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw wywłaszczeniu wniesione być mogą w powyższym terminie w c. k. Starostwie we Lwowie, lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

*) Powtórzono z Nr. 26 z powodu pomyłki w nazwie stacyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 4 lutego.

Dzisiaj rano odebraliśmy telegraficzną z Wiednia wiadomość, iż Najjaśniejszy Pan, przychylając się do prośby pana Ministra skarbu, dr. Juliana Dunajewskiego, uwolnił go z zajmowanej dotychczas posady, a w uznaniu zasług, jakie położył ustępujący Minister w ciągu jedenastoletniej niemal działalności dla dobra i rozkwitu Państwa, raczył udzielić mu najwyższą dekoracyę cywilną, wielką wstęgę orderu św. Szczepana, i zamianować dożywotnim członkiem Izby panów. P. dr. Dunajewski ustępuje tedy ze swojego trudnego i wielkiej odpowiedzialności stanowiska, w pełni łaski monarszej, i w tem przeświadczeniu, że to, co zdziałał w czasie długiego urzędowania dla podniesienia i skonsolidowania sił żywotnych Monarchii, dla utrzymania i rozwoju systemu, który obok prezesa gabinetu, hrabiego Taaffego, miał w nim najcelniejszego przedstawiciela, znajduje uznanie w Najwyższem miejscu.

Przeważna część opinii publicznej w Austryi, tej mianowicie co niepowoduje się uprzedzeniami, lecz ocenia rzeczy ze stanowiska bezstronnego, zachowa bez wątpienia w wdzięcznej pamięci nazwisko Ministra, który w ostatnim okresie życia politycznego, tak wybitną i zaszczytną odegrał rolę.

W trudnych i kłopotliwych nad wszelki wyraz okolicznościach objął dr. Dunajewski tekę ministra skarbu. Na polu polityki finansowej okazywały się nieodzownemi nadzwyczajne wysilenia, aby można było postawić siłę zbrojną na tej wysokości, jakiej się domagały międzynarodowe stosunki, równocześnie zaś by osiągnąć cel wskazany Najw. mową tronową, mianowicie przywrócenie równowagi w budżecie. Dr. Dunajewski przejęty na wskróś swoją misyą, nie dał się zrazić żadnemi przeciwnościami, lecz wytrwale i z konsekwencyą, zdążał do tak ważnego celu. Ku temu potrzeba było naturalnie otworzyć nowe źródła dochodów, a to z jak największem uwzględnieniem siły produkcyjnej i konsumcyjnej ludności. Trudnego tego zadania dokonał dr. Dunajewski z pomocą szeregu ustawowych zarządzeń, jak reforma podatku gruntowego, ustawa o podatku szynkownianym, nowela do ustawy o podatku budowlanym, podatek od petroleum, stempel od kart do grania. Przedewszystkiem jednakże wymienić należy dwa pełne doniosłości zarządzenia w ustawodawstwie podatkowem t. j. reformę opodatkowania cukru i podatek gorzelniany. Dzięki tym nowym źródłom

---

Ther-mi-dor! Ther-mi-dor!

Okrzyk ten rozlega się wszędzie w Paryżu, w teatrze, na ulicy, w Izbie poselskiej. *Thermidor* pana Wiktora Sardou, przerwał ciszę, która zapanowała nad Sekwaną, po upadku boulanżyzmu i przywrócił wielkiemu miastu właściwy mu charakter burzliwy, skory do hec ulicznych. Nietylko pospólstwo, ale nawet osoby, nadające ton tutejszemu światu, namiętnie wmięszały się w sprawę *Thermidor'a*, artyści, poeci, dramaturdzy, światowcy, wszyscy przedstawiciele prasy, politycy, wreszcie sam rząd, dla którego przybrała ona naraz rozmiary kwestyi gabinetowej. Jak temu lat 97, t. j. jak dnia 27 lipca 1794, Paryż podzielił się na dwa obozy, na robespierre'czyków i thermidorczyków. Możnaby myśleć naprawdę, że żyjemy u schyłku XVIII stulecia. Iluzya byłaby zupełną, gdyby nie brak gilotyny, którąby zresztą radykaliści chętnie przywrócili, aby posłać na śmierć panów Sardou, Claretie, Larroumet (dyrektora sztuk pięknych), autora, i organizatorów dramatu, a nawet aktorów, którzy śmieli interpretować go, z młodszym Coquelinem na czele.

Szkoda doprawdy, że obyczaje XIX w. na podobną reminiscencyę nie pozwalają.

Radykaliści pierwsi dali hasło do zaburzeń, jakie *Thermidor* wywołał. Nie podobały im się przekonania historyczno-polityczne autora, który śmie ganić teroryzm, potępić terorystów, wita dzień 9 Termidor'a, jako datę oswobodzenia Francyi z tyranii krwiożerczego trybuna. Aby Robespierre'a, boga czerwonych republikanów, nazwać tyranem, trzeba być, zdaniem dziennika *Le Radical*, skrajnym reakcyonistą. I przytacza ów organ, a za nim inne pisma, pozostające w rękach skrajnej lewicy, fakt, że po *Thermidor* przyszedł dzień 13 *Vendemiaire*, a potem cezaryzm, że zatem thermidorczycy dyktaturę Napoleona bezpośrednio przygotowali.

Nie podobał im się także entuzyazm, z jakim publiczność premiery, zwykle dobrana, przyjęła dramat pana Sardou, i postarali się, aby drugie przedstawienie nie odbyło się spokojnie. Rzeczywiście garstka spiskowców, rozrzucona w parterze i na wyższych galeryach, uzbrojona w gwizdawki, wywołała skandaliczną scenę, skoro tylko podniosła się kurtyna. Aktorzy zaledwie mogli dobiedz do końca widowiska, wśród grzmotu oklasków, świstu gwizdawek, wycia tłuszczy, krzyków: „*Vive Robespierre! à bas Sardou! à bas Claretie! à bas les faux patriotes!*“ Następnie manifestanci przenieśli się na ulicę i obsypali obelgami wychodzących przeciwników.

Minister spraw wewnętrznych, pan Constans, z obawy, aby wzburzenie nie przybrało poważniejszych form, wstrzymał dalszy ciąg przedstawień *Thermidor'a*.

Jaki będzie rezultat podobnego rozporządzenia? Rząd wyraźnie zaznaczył swą zależność od stronnictwa radykalistycznego. Dla kilku krzykaczów, których policya widocznie do porządku nie czuje się zdolna powołać, około 50.000 Paryżanów nie zobaczy dobrej sztuki teatralnej, — tyleż bowiem biletow rozprzedano w biurze lokacyjnem. Wreszcie pierwszą scenę francuską wydało ministeryum w ręce anarchii, bez względu na barwę, jaką ta przybiera. Nie ma prawa już siła zbrojna wkroczyć do sali, skoro tego raz nie uczyniła.

Prawda ta okazała się w całej swej nagości, we wtorek. W dniu tym bowiem wybuchła reakcya. Zwyciężeni zwolennicy *Thermidor'a* nie dając za wygranę, pomimo zmiany zaszłej w programie wieczoru, i ogłoszonej na afiszach, zebrali się tłumnie w *Théâtre français*, i gdy tylko podnosząca się zasłona, odkryła scenę przygotowaną dla gry sztuki: *Le dépit amoureux*, jak jeden mąż, widzowie podnieśli się z miejsc swoich. Chórem i do taktu orkiestra, loże, wyższe i niższe galerye, wydały okrzyk: Ther-mi-dor! Ther-mi-dor! Kto nie widział podobnej sceny, a widzieć ją można chyba tylko w Paryżu, ten nie może wyobrazić sobie grzmotu, jaki powstał w sali. Zasłonę spuszczono, czekano, aż się publiczność uspokoi, następnie podniesiono ją na nowo.

Ther-mi-dor! Ther-mi-dor! Huk rozpoczął się znowu, i trwał dopóty, dopóki zasłona nie spadła powtórnie. Pięć razy próbowano rozpocząć: *Le dépit amoureux*. Nadaremnie. Wreszcie przy hucznych oklaskach widzów, pan Coquelin oświadczył, że przedstawienia nie będzie, i że pieniądze za bilety zostaną zwrócone.

Podobna scena powtórzyła się we czwartek, i zapewne długo jeszcze artyści „domu Molière'a“ nie będą mogli powrócić do swego dawnego repertuaru. Zresztą, gdyby nie straty, jakie ponoszą z powodu postawy, przybranej przez publiczność, nie gniewałyby ich zbytecznie manifestacye na rzecz *Thermidor'a*. Wszyscy stowarzyszeni „Komedyi francuskiej“ oburzeni są na ministra, który swoim interdyktem udaremnił im kilkomiesięczną pracę, naraził na koszta 200.000 franków, wreszcie rozwiał ich nadzieję co do korzyści nie małych, jakie im *Thermidor* obiecywał.

Jako *pendent* do zaburzeń teatralnych, należy wzmiankować uliczne awantury. Policya musiała onegdaj rozpędzić tłum 1500 studentów, który gotował się tłuc szyby redakcyi *Le Radical*.

W Izbie natomiast większość wcale nie nie pragnie, aby z powodu *Thermidor'a* miało przyjść do przesilenia ministeryalnego. To też pomimo krzyków opozycyi i publiczności, cisnącej się na trybunach, interpelacya, wniesiona przez panów Reinach i Henry Fouquier, w sprawie zakazu sztuki pana Sardou, została pogrzebana głosowaniem, pochwalającem postępowanie ministrów. Zdaje się więc, że Paryż wróci wkrótce do dawnego trybu.

A teraz o samej sztuce.

Dramat pana Sardou, nie jest sztuką historyczną w właściwem tego słowa znaczeniu. Raczej należy do kategoryi t. zw. rodzajowych, którym dzieje służą za tło (*milieu*), i grają rolę o tyle tylko, o ile autor potrzebował uzasadnić postępowanie swych bohaterów wpływami zewnętrznemi. Nie Robespierre, ani Tellien, ani Fouquier-Tinville, ani Saint-Just nie występują na pierwszym planie, lecz Labussière, ex aktor i urzędnik podrzędny w komitecie *du Salut public*, komendant artyleryi Hugon, jego kochanka Fabianna. Ztąd *Thermidor* pana Sardou, zamiast być obrazem 9 Thermidor'a, jest tylko epizodem „ro-

dochodu w połączeniu z zaprowadzeniem odpowiednich oszczędności, powiodło się p. dr. Dunajewskiemu nie tylko przywrócić równowagę w budżecie lecz osiągnąć poważną nadwyżkę a fakt ten ma tem większe znaczenie i domaga się tem goręcszego uznania, iż sukces został osiągnięty nie w drodze jednostronnego fiskalnego zarządzenia, mogącego niekorzystnie oddziaływać na ludność, lecz przeważnie, jeżeli nie wyłącznie przez podniesienie siły podatkowej i wzmożenie konsumcyi. I w tem to spoczywa najpewniejsza rękojmia siły i trwałości podstaw, na których ugruntował ustępujący Minister gospodarstwo państwowe. Lecz nie tylko w Austryi, ale także zagranicą zwrot dokonany na polu finansów państwowych, znajduje bezwzględne uznanie, a zarówno tu jak tam nazwisko dr. Dunajewskiego zostanie na zawsze połączone z finansową regeneracyą Przedlitawii.

Dzisiejsza *Wiener Ztg.* ogłasza następujące Najw. pisma odręczne:

Kochany hr. Taaffe!

Zgadzając się na pańskie wnioski, przenoszę Mego ministra skarbu dra. Juliana Dunajewskiego, na skutek jego prośby z d. 22 stycznia 1891 r. umotywowanej względami na zdrowie, w stały stan spoczynku. W uznaniu jego znakomitej służby, sprawowanej przez długi szereg lat z patryotycznem poświęceniem, przedewszystkiem na polu finansowem, nadaję mu wielką wstęgę Mojego orderu św. Szczepana z uwolnieniem od taksy, i mianuję go dożywotnim członkiem Izby panów Rady Państwa.

Równocześnie mianuję szefa sekcyi w Mojem ministerstwie sprawiedliwości, dr. Emila Steinbacha Moim ministrem skarbu.

Wiedeń, 2 lutego 1891.

Franciszek Józef m. p.
Taaffe m. p.

Kochany Panie Dunajewski!

Przenosząc Pana na własną jego prośbę, umotywowaną względami na zdrowie, w stan stałego spoczynku, nadaję Panu w uznaniu znakomitej jego służby, sprawowanej przez długi szereg lat z patryotycznem poświęceniem, przedewszystkiem zaś na polu finansowem, wielką wstęgę Mojego orderu św. Szczepana z uwolnieniem od taksy.

Wiedeń, 2 lutego 1891.

Franciszek Józef m. p.
Taaffe m. p.

Kochany dr. Steinbach!

Mianuję Pana Moim Ministrem skarbu.

Wiedeń, 2 lutego 1891.

Franciszek Józef m. p,
Taaffe m.p.

Ruch przedwyborczy.

Komitet centralny przedwyborczy dla zachodniej części Galicyi i W. Ks. Krakowskiego, którego przewodniczącym jest poseł Chrzanowski, a referentem prof. Zoll, ogłasza następujące pismo:

Komitet centralny przedwyborczy, wybrany przez Koło sejmowe dla kierowania czynnościami przedwyborczemi w zachodniej części Galicyi i W. Ks. Krakowskiem przy wyborach posłów do Sejmu krajowego i do Rady Państwa, odbył dnia 1 lutego b. r. posiedzenie i postanowił: 1) odpowiednio do §§. 5, 6 i 7 regulaminu swego powołać w skład komitetu pięciu członków wybranych na zjeździe delegatów powiatowych dnia 19 maja r. 1889, t. j. pp. dra Jana Iwańskiego, dr. Józefa Trybulca, ks. kanonika Stanisława Walczyńskiego, dr. Ferdynanda Weigla i ks. kan. St. Ziemiańskiego; 2) zaprosić te same osoby, któremi się komitet uzupełnił przy wyborach do Sejmu w r. 1889, a mianowicie: pp. ks. kanonika Foxa, Alberta Mendelsburga, przewodniczącego zboru izraelickiego, dr. Feliksa Szlachtowskiego, prezydenta miasta, reprezentantów trzech dzienników politycznych w Krakowie wychodzących, to jest: *Czasu*, *Kuryera Polskiego* i *Nowej Reformy*, których redakcye tych dzienników wyznaczą. Następnie komitet uchwalił, zaprosić do zawiązania komitetów przedwyborczych powiatowych w każdym powiecie, jako mężów zaufania ludności powiatów, wszystkich członków Rady powiatowej i wysłać do nich zaproszenie na ręce prezesa Rady powiatowej, który oznaczy dzień na pierwsze posiedzenie.

Najbliższe posiedzenie komitetu centralnego, w powyżej wskazany sposób uzupełnionego, odbędzie się dnia 6 lutego 1891 roku o godzinie 6 wieczorem w gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Klub lewicy odbył w niedzielę posiedzenie w prezydyum magistratu pod przewodnictwem prezesa klubu, dr. Weigla.

Klub powziął między innemi następującą uchwałę:

„Członkowie sejmowego klubu lewicy tworzą komitet przedwyborczy stronnictwa demokratycznego polskiego, działający na podstawie ogłoszonego programu klubu.

Komitet ten dzieli się na dwie sekcye: lwowską i krakowską.

Sekcyę lwowską tworzą członkowie klubu, zamieszkali we wschodniej części kraju, sekcyę krakowską zamieszkali w części zachodniej.

„Każda sekcya ma prawo uzupełnić się przez przybranie mężów zaufania.

„Sekcye przeprowadzają organizacyę wyborczą w miastach i powiatach, ustanawiają komitety, mianują delegatów i t. p. według swego uznania.

„Sekcye działają w porozumieniu między sobą i porozumiewają się z komitetem centralnym przedwyborczym“.

Klub obradował następnie nad szczegółami akcyi wyborczej i omawiał niektóre kandydatury.

Dnia 2 b. m. odbył się w Kołomyi wiec ruskich włościan. Wzięło w nim udział przeszło 800 włościan i kilkunastu ruskich księży. Obradom przewodniczył poseł dr. Okuniewski. W dłuższem przemówieniu rozwinął dr. Daniłowicz społeczno-ekonomiczny i po lityczny program ludowy.

Wybrano komitet, który ma się zająć przeprowadzeniem wyborów do Rady państwa.

„Związek katolików szląskich“ ma odbyć w Opawie swe ogólne zebranie w dniu 7 lutego i na niem postawić kandydata dla okręgu małej własności dawnego księstwa Cieszyńskiego.

Wedle doniesienia jednego niemieckiego dziennika, profesor Świeży nie ma zamiaru kandydować; na jego miejsce ma być nominowany kandydatem poseł sejmowy Cienciała, albo też dr. Michejda.

Klub czeski odbył przedwczoraj w Pradze zebranie, na którem obradował nad zadaniami stronnictwa narodowego ze względu na rychłe wybory do Rady państwa“. Dyskusyę otworzył dr. Mattusz, a brali w niej udział pp. dr. Jan Palacki, dr. Braf, prof. Kyselka, dr. Rieger, prof. Duchek i Sedlak.

W końcu powzięto następującą rezolucyę: Klub czeski poleca swemu stronnictwu, aby przystąpiło do walki wyborczej i w porozumieniu się z mężami zaufania zamianowało kandydatów.

Hr. Waldersee.

Były szef głównego sztabu generalnego niemieckiego, hr. Waldersee, o którego dymisyi wczoraj doniósł telegram, brał od długiego już czasu udział w pracach sztabu generalnego. A mianowicie w czasie wojny z r. 1866 był w głównej kwaterze w Czechach, następnie przebywał jako *attaché* wojskowy w Paryżu, podczas wojny francusko-pruskiej był przybocznym adjutantem króla Wilhelma a następnie szefem sztabu w. księcia Meklenburskiego, poczem był niemieckim reprezentantem w Paryżu. Z cesarzem Wilhelmem II żył w stosunku przyjaźni. Prasa konserwatywna niemiecka nazywa ustąpienie hr. Waldersee „charakterystycznym znakiem sytuacyi“, zaś pisma liberalne przypominają, że hr. Waldersee protegował ruch, kierowany przez pastora Stöckera, i był zeszłego roku na zgromadzeniu „chrześciańskiego stowarzyszenia młodych ludzi“.

Z powodu swych zbyt konserwatywnych i religijnych zasad był hr. Waldersee w pewnego rodzaju przeciwieństwie do ks. Bismarcka, i swego czasu zwróciło uwagę, że kiedy hr. Waldersee po raz pierwszy w pruskiej Izbie panów się pojawił, były kanclerz udawał, że go nie poznał. Niektóre dzienniki przypuszczają, że powody dymisyi były wojskowej natury, i że rychłego ustąpienia hr. Waldersee spodziewano się już w chwili dymisyi generała Verdy ze stanowiska ministra wojny.

Monachijska *Allg. Ztg.* pisze: Kryzys datowała się od rocznicy urodzin cesarza. Przyjmując gratulacye, założył Monarcha hrabiemu Waldersee łańcuch domowego orderu Hohenzollernów, dodając, że cieszy się, iż może mu dać sposobność do spróbowania niepospolitych zdolności, przez zamianowanie go szefem IX korpusu armii. Waldersee podziękował za to natychmiast i prosił o uwolnienie. Rozmowa cesarza z Walderseem w sobotę odbyta, doprowadziła do ostatecznego zerwania. Powodem mają być wieloletnie nieporozumienia pomiędzy hr. Waldersee, a Caprivim, a następnie stosunki, wśród których nastąpiła dymisya b. ministra wojny Verdy'ego. Ostatecznie przyczyniło się i to, że podczas ostatnich manewrów na Szląsku hr. Waldersee krytykował, jak to było jego obowiązkiem, bardzo ostro sposób, w jaki cesarz prowadził komendę swego korpusu.

Zresztą generał Caprivi bardzo niemile spoglądał na wysokie stanowisko, jakie szef sztabu generalnego zajmował. Wspomniane pismo dodaje, że dymisya Waldersee'go jest znowu wyjęciem jednego z kamieni węgielnych, na których państwo niemieckie spoczywało w chwili, gdy rządy objął cesarz Wilhelm II.

W berlińskich kołach wojskowych opowiadają, że cesarz miał się wyrazić, iż sam chce być odtąd szefem generalnego sztabu.

Paryż o dymisyi Crispiego.

Pod pierwszem wrażeniem wiadomości o dymisyi Crispiego, objawiła się w Paryżu nadzwyczajna radość. — To dobra wiadomość — zawołał na czele artykułu *Rappel*. To wiadomość, która wielu Włochom i Francuzom sprawi rzetelną radość. Od upadku Bismarcka nie zaszedł w Europie tak ważny wypadek. Trójprzymierze jest skompromitowane, największy nieprzyjaciel Francyi powalony jest na ziemię. — Ale jeżeli tak tryumfował dziennik radykalny, nie brakło wyrazu podobnych uczuć i w dziennikach poważniejszych. *Journal des Débats* sądzi, że przyszły gabinet skorzysta z upadku Crispiego, ażeby poprawić stosunki włosko-francuskie, które Francyi mocno na sercu leżą.

Figaro widzi także w upadku Crispiego dobrą wiadomość, którą zapisuje z radością, ponieważ Crispi jest ostatnim mężem trójprzymierza, które głównie Francyę interesuje. Monarchiczny *Gaulois* pisze: Dopóki Crispi znajdował się u steru, nie było możliwe ekonomiczne porozumienie z Włochami. Dziś nie widać tam już tryumfów z powodu walki ekonomicznej z Francyą, ale zawsze jeszcze widać dużo otuchy, którejby cios zadano dopiero wtedy, gdyby nowy gabinet włoski odpowiedział życzeniom naszym.

W kołach urzędowych objawia się oczywiście większa wstrzemięźliwość, niż w dziennikach, ale i tam widoczne jest zadowolenie. Nie mają wprawdzie nadziei, ażeby położenie uległo zmianie natychmiast, ażeby polityka zagraniczna weszła na inne tory, sądzą wszakże, iż ze zniknięciem Crispiego z widowni, nie będzie już miało trójprzymierze tak silnych obrońców. Słowem, postać odmiennej polityki Włoch, przedstawia się Francuzom jako rzecz bardzo bliskiej przyszłości. — Demonstrowała i giełda paryska przeciw Crispiemu, gdyż spowodowała nagłe podskoczenie kursów renty włoskiej. Ale był to manewr tylko dni kilku.

Stosunki wojskowe w Portugalii.

Z powodu powstania wojska w Oporto, na czasie będzie podać z *Revue militaire de l'Étranger* następujące daty o stanie wojska w Portugalii:

Właściwie armii, w całem tego słowa znaczeniu Portugalia nie posiada dotychczas, dopiero od kilku lat zaczęto ją organizować wedle miary powszechnie przyjętej. Aż do r. 1850 nie posiadała Portugalia nawet ustawy o rekrutacyi; lud przyzwyczajony skutkiem wojen napoleońskich do poboru *en masse* przeprowadził zniesienie wszelkiej osobistej służby wojskowej w czasie pokoju. Zadawalano się ochotnikami, którzy rekrutowali się z szumowin pospólstwa, a których później przymusowo zatrzymywano w wojsku dłużej, niż się kontraktem zobowiązali. Z tego jednak wytworzyły się tak nieregularne stosunki, że rząd widział się zniewolonym do wniesienia w r. 1855 ustawy o rekrutacyi. Ustawa opartą była o ówczesny wzór francuskiej rekrutacyi, to jest, zaprowadzała losowanie i pozwalała na dawanie zastępców; obowiązek służby trwał ośm lat: pięć, w stanie czynnym, trzy, w rezerwie. Ustawa ta była jednak wykonywaną niedokładnie, a to z powodu, że ludność i władze gminne stawiały opór. Skutkiem tego zaprowadzono w roku 1868 reformę w tym kierunku, że służba wojskowa w linii miała trwać tylko trzy lata, zaś w rezerwie, lat pięć. Stan czynny ustanowiono na 31 009 ludzi podczas pokoju, zaś podczas wojny w dwójnasób. Zwykle jednak do tych cyfr nie doprowadzono, bo w regule liczyła armia 25.000 ludzi, a drugiej rezerwy, jakkolwiek ustawa tworzenie jej nakazywała, nie powoływano nigdy. Dom Louis przedsięwziął nową reformę, i dokonał jej przy po

---

dzajowym,“ jak wyżej zaznaczyliśmy agonii terroryzmu, jednym z epizodów, tak licznych w tym okresie rewolucyi.

Hugon kocha Fabiannę, a Fabianna jest zaliczona do „podejrzanych“ i uwięziona. Labussière, przyjaciel komendanta, chcąc oddalić chwilę, kiedy dziewczyna będzie musiała stanąć przed trybunałem rewolucyjnym, kradnie jej papiery i akt oskarżenia. W ostatnim jednak akcie przypadek przyspiesza tragiczną katastrofę. Fabianna widzi zakonnice, wśród których spędziła lata dziecinne, wsiadające na wóz, który ma ją zawieźć na rusztowanie. Widok ten budzi w niej pragnienie męczeństwa, w napadzie entuzyazmu wydaje się w ręce kata, a Hugon, który chciał ją powstrzymać od szalonego kroku, pada od kuli żandarma. W momencie kiedy nóż uderza w szyję bohaterki reakcya wzięła już górę nad dyktaturą, Robespierre'a uczyniła nieszkodliwym — zapóźno!

Dramat pana Sardou przygniata tragicznością sytuacyi, tragicznością dyalogu, tragicznością charakterów. Wszystko w tej sztuce dramatyczne i smutne. A jednak, według zdania wielu, tragiczność ta nie dorównywa rzeczywistości dziejowej. Przyczyna tego obniżenia poziomu, braku koturnowości realistycznej, leży właśnie w wyborze postaci i faktów. Terror bez Robesspièra, bez tych krwawych, ale potężnych, niby wcielone duchy piekielne, ludzi, królobójców, bratobójców, to tylko odbłysk, ale nie sam obraz. Czy może publiczność zainteresować się dla nieszczęść nieznanej dziewczyny, gdy ma przed oczami tragiczne dzieje takich osób, jak Kamil Desmoulin, jego piękna żona, poeta Andrzej Chenier, król, królowa.

Cóż znaczy intryga skromnego Labussière, w obec olbrzymiego spisku, który formował się równocześnie, aby zdruzgotać najsilniejszego. Obojętnym jest odosobniony fakt, gdy chodzi o zasadę. Gdyby autor był samą historyą, z jego bohaterami przedstawił nam w swoich czterech aktach, dramat jego byłby spotężniał do niebywałych rozmiarów. Ale widocznie pisarz w obec form olbrzymich, jakie przybiera Terror, uczuł się słabym, zwątpił o sobie i wolał ograniczyć się na małem. I stworzył obraz, którego ramy przygniatają.

Dramat pana Sardou jest na wskróś republikański, wbrew twierdzeniom jego przeciwników. Słusznie, któryś krytyk określił go wykrzyknikiem: *Vive la République, à bas la Terreur!* Labussière, Hugon są republikanami, i radykaliści grzeszą zbyt jaskrawą tendencyjnością, gdy nazywają pana Sardou reakcyonistą, wrogiem wolności, równości i t. d. gdy mówiąc językiem rewolucyonistów z r. 1793, odmawiają mu „świadectwa obywatelskości.“ Pan Clémenceau w Izbie mówił wczoraj, że Wielką Rewolucyę trzeba przyjąć w całości (*en bloc*). To fałsz! Czy historyk nie kocha swej ojczyzny, dla tego, że gani dawne jej błędy i wybryki. Czy przytem krwawa dyktatura Robespierre'a reprezentuje Wielką Rewolucyę?

Wielką Rewolucyę dokonali roku 1789, ludzie, którzy następnie przekroczyli stopnie rusztowania, a wśród nich znajdujemy nazwiska margrabiego de Mirabeau, wice-hrabiego de Noailles, książąt de La Rochefoucauld, Stanisława de Clermont-Tonnerre, hrabiego de Castelnau, ale nie Robespierre'a. Kłamał poseł, który wołał wczoraj: gdyby nie Robespierre, nie bylibyście Francuzami. Od inwazyi obcych uratowały ojczyznę waleczne jej armie, a nie szajka rzeźników, siedzących w stolicy, podczas gdy one walczyły. A Carnot, *l'organisateur de la victoire*, genialny rzeczywiście wódz pierwszy przeszedł do obozu thermidorzystów, gdy chwila nadeszła.

Robespierre, utopił Republikę we krwi. Ekcesa jego wywołały reakcyę, o tem świadczy fakt że rolę reakcyonistów wzięli na siebie, nie zwolennicy dawnego porządku z przed r. 1789, ale ludzie, co przed chwilą sami maczali ręce we krwi, Tallien, Billaud Varennes, Rovère, Bourdon de l'Oise, słowem sam kwiat t. zw. „Góry“ w Konwencyi.

To też nie Thermidor jest anti-republikański, jeno jego radykalni przeciwnicy, których szef, pan Clémenceau śmiał twierdzić, że Rewolucya trwa jeszcze dalej.

Rewolucya jeżeli trwa, to chyba przeciw Republice, bo ona dziś panuje we Francyi. Pan Clémenceau dwuznacznym wczoraj nie był, podniósł wyraźnie sztandar wojenny przeciw wolności.

Sprawa *Thermidora*, jak wyżej wyrzekliśmy skończyła się, ale nie skończyła się walka dwóch zasad, dwóch dat: 1789 albo 1793. Thermidor był tylko drobnym epizodem zapasów liberalizmu z tyranią demagogiczną.

Maurycy Mycielski.

Paryż 31 stycznia.

mocy dwóch ministrów wojny: gen. Fontes Pereira de Mello, i jego następcy, pułkownika wice-hrabiego de San Januario. Nowa ustawa rekrutacyjna z roku 1887 zaprowadziła powszechny obowiązek służby wojskowej przez lat 12, któremu podlegają wszyscy fizycznie do służby zdolni, a to przez trzy lata w linii, pięć lat w pierwszej, a cztery lata w drugiej rezerwie. Ustawa daje wszelkie ułatwienia, między innemi dozwala zastępstwa, ale tylko dobrowolnego, nie dopuszcza natomiast kupowania zastępców. Wprowadziła ustawa także podatek wojskowy, pobierany od częściowo lub zupełnie uwolnionych. Organizacya armii na zasadzie nowej ustawy ukończoną będzie dopiero w r. 1892, i wtedy armia portugalska liczyć powinna 156.000 wprawnego żołnierza w linii i 140.000 rezerwy. Są to jednak tylko cyfry na papierze, gdyż budżet portugalski zawsze jeszcze nie dozwala na dokładne przeprowadzenie organizacyi.

Stan czynny armii wy nosi obecnie zale dwie 30.000 ludzi, a średni kontygent dostarcza rocznie 13.000 rekruta. A mianowicie składa się armia dzisiaj z 24 pułków liniowych i 12 pułków strzelców, każdy pułk z 4 batalionów po 4 kompanie. Wojsko zaopatrzone jest karabinami repetjerowemi małego kalibru systemu Kropaczka. Jazda składa się z 10 pułków, po 4 szwadrony, z których każdy ma dwie kompanie. Artylerya ma 3 pułki polowe i 2 pułki forteczne. Formacye te są jednak wszystkie niezupełne, tak n. p. trzecie bataliony figurują po większej części tylko na papierze. Do siły zbrojnej w Portugalii należy także gwardya municypalna czyli żandarmerya i korpus celny. Nareszcie są szkoły wojskowe, jak n. p. królewskie kolegium de Nossa Senhora dos Prazeros, akademia wojskowa w Lizbonie, szkoła piechoty i kawaleryi w Mafra i szkoła artyleryi w Vendas.

KRONIKA

Lwów, 4 lutego.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom gminy Zarzecze, w powiecie jasielskim, zapomogi w kwocie 300 zł.

— **P. Antoni Chamiec**, zastępca Marszałka krajowego, powrócił dzisiaj do Lwowa.

— **Ślub** panny Heleny Męcińskiej, córki Teresy i Waleryana Męcińskich, właścicieli dóbr ziemskich w Chlebowicach świrskich, z p. Winc. Czesławem Nowosielskim, właścicielem ziemskim, odbędzie się dziś w naszem mieście.

— **Srebrne wesele** obchodzili wczoraj powszechnie w naszem mieście szanowani pp. Radziszewscy, po 25-letniem pożyciu małżeńskiem. Uroczystość rozpoczęła się solennem nabożeństwem, które odprawił w kościele OO. Bernardynów ks. kanonik Cent. Otoczeni najbliższą rodziną podejmowali następnie czcigodni jubilaci znajomych i przyjaciół, którzy pospieszyli złożyć im szczere swe życzenia, a między nimi całe gremium profesorów Uniwersytetu. Imieniem profesorów przemawiał dr. Czerkawski, następnie zaś składało życzenia swe Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych, którego długoletnim prezesem był prof. Radziszewski. Imieniem Towarzystwa przemawiał obecny tegoż prezes dr. Piętak.

— **Ankieta w sprawie utworzenia wydziału lekarskiego** we Lwowie, zaproszona przez JE. p. Namiestnika, obradowała w Krakowie przez dwa dni ubiegłe. Obradom przewodniczył p. wiceprezydent Bobrzyński; uczestniczyli zaś pp.: protomedyk dr. Merunowicz, delegat Uniwersytetu lwowskiego prof. dr. Radziszewski, członkowie wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego; póiro prowadził urzędnik starostwa, docent Uniw. Jagiell. dr. Alfred Blumenstok. Obrady toczyły się w gmachu starostwa. Ankieta zaraz na pierwszem posiedzeniu przystąpiła wprost do obrad merytorycznych na podstawie kwestyonarza c. k. Namiestnictwa, biorąc na wzgląd stan obecny wydziałów lekarskich w Monarchii, z wyjątkiem Wiednia. Zajęła się przedewszystkiem ankieta sprawą potrzebnych dla nowego wydziału katedr i wyraziła zdanie, które katedry uważa przy tworzeniu za konieczne, a które za pożądane. Wskutek tego obradowano przedewszystkiem nad katedrami, które uznano za konieczne, pozostawiając kwestyę katedr pożądanych rozstrzygnieniu przyszłego Wydziału. Następnie według porządku omówiono potrzeby i wymagania każdej za konieczną uznanej katedry; omówiono też założenie poszczególnych gabinetów i wszystkich zakładów, oraz utworzenie personalu potrzebnego. Co do gmachów, potrzebnych na pomieszczenie zakładów, decyzya stanowcza nie zapadła w obec braku znajomości stosownych pod budowę miejsc i położenia gruntu. Przy pomieszczeniu klinik uwzględnionem będzie dotychczasowe pomieszczenie szpitalne, o ile to zgodnem będzie z wykładami klinicznemi. Co się tyczy kandydatów na katedry, to chodziło w obecnym wypadku tylko o poinformowanie Ministerstwa, jeśli nie brak na nie sił odpowiednich. Nie szło zaś o przedstawienie kandydatów, ponieważ poszczególne z katedr, szczególnie praktycznych, będą utworzone dopiero po dłuższym przeciągu czasu; byłoby więc przedwczesnem dziś już przystępować do przedstawiania kandydatów. Przewodniczący p. wiceprezydent Bobrzyński podziękował członkom ankiety za uczestnictwo, imieniem zaś członków ankiety podziękował prof. dr. Teichman p. wiceprezydentowi Bobrzyńskiemu za przewodnictwo.

— **Czyn obywatelski.** Hr. Jan Stadnicki z Wielkiej Wsi, znany powszechnie poseł sejmowy, ofiarował dom na własnym gruncie i przeszło 6000 zł. na szkołę ludową. Fundusz ten, założony przez rodziców szlachetnego ofiarodawcy, wzrastał od lat 20 nieprzerwanie i doszedł wreszcie do kwoty, z którą można już przystąpić do dzieła. Z dobrodziejstwa tej szkoły, jak donoszą z brzeskiego powiatu, już w najbliższym czasie zaczną korzystać dwie sąsiednie wioski.

— **Sprawa nowego teatru.** Wczoraj wieczorem odbyły się w sali ratuszowej dalsze narady połączonych sekcyj II i III Rady miejskiej w sprawie budowy nowego teatru. I tym razem, mimo bardzo ożywionej, a nawet gorącej dyskusyi, żadnej stanowczej uchwały nie powzięto. Co do miejsca pod teatr zawsze jeszcze stoją dwie propozycye: plac Gołuchowskich albo ogród Miejski. Za pierwszym oświadczyli się pp. dr. Roszkowski i Gołąb, za drugim dr. Marchwicki i prof. Zachariewicz. Natomiast kwestya, kto ma teatr budować i administracyę jego nadal prowadzić, przedstawia się o wiele jaśniej. W gronie konferencyi zdaje się bowiem przeważać zdanie, iż administracya takiego instytutu jak teatr, byłaby w naszych stosunkach dla gminy zadaniem zbyt uciążliwem. Dlatego myśl oddania teatru w zarząd kraju liczy wielu zwolenników. Wiceprezydent dr. Marchwicki postawił wczoraj w tej mierze wniosek pozytywny, a mianowicie, że gmina ofiarować ma na cel teatru plac pod budowę i kwotę 350.000 zł. na budowę teatru i dalszą administracyę jego odstąpić Wydziałowi krajowemu. Innemi słowy jestto propozycya upaństwowienia teatru, którą poparł także bardzo silnie rad. dr. Maryański. Do uchwały żadnej nie przyszło. Dzisiaj przed posiedzeniem pełnej Rady ma sekcya II (finansowa) zdecydować się na wnioski ostateczne, z któremi przed Radę wystąpi. Zresztą oczekiwać należy, że wszystkie poglądy wyrażone podczas obrad w sekcyach i komisyach, znajdą jeszcze raz wyraz w dyskusyi pełnej Rady, która ostatecznie głosowaniem sprawę rozstrzygnie.

— **Z kroniki karnawałowej.** W kasynie Miejskiem odbędzie się w sobotę, dnia 7 b. m., wieczorek z tańcami, na który wstęp mają tylko pp. członkowie z najbliższą rodziną. Początek o godzinie 8 wieczór. Lista otwarta. Bilety wydawane będą w piątek wieczór.

Trzeci i ostatni wieczorek maskowy w Stowarzyszeniu rękodzielników lwowskich „Gwiazda", odbędzie się w sobotę, d. 7 b. m. Zaproszenia otrzymać można w biurze Stow., ul. Franciszkańska l. 7.

W sobotę, dnia 7 b. m., odbędzie się w lokalu Resursy (Sykstuska l. 23). wieczór kostiumowy. Ponieważ tym rozem ilość biletów wstępu ograniczoną została, zechcą się zatem pp. członkowie Resursy po bilety dla swej najbliższej rodziny zgłosić już we czwartek, t. j. 5 b. m., wieczorem, gdyż pozostała reszta biletów w piątek, 6 b. m., gościom przez członków Resursy poleconym, wydaną będzie. Początek zabawy ściśle o godzinie 8.

— **Siostra Artura Grottgera**, pani Marya Sawiczewska, jak się dowiadujemy, powzięła nader szczęśliwą myśl wydania reprodukcyi jednego z najwspanialszych a prawie wcale dotychczas nierozpowszechnionego dzieła swego genialnego brata, mianowicie cyklu „Warszawa". Dzieło to, zamknięte w 7 kartonach, wykonane sposobem heliograwurowym, tego samego formatu co „Wojna", wyjdzie już niebawem, a prenumeratę na nie przyjmuje księgarnia lwowska Seyfartha i Czaykowskiego.

— **Zarząd Gł. Tow. Pedag.** uprasza rodziców (opiekunów) o nadesłanie świadectw szkolnych z I. półrocza b. r. tych uczniów, którzy otrzymują zasiłki lub utrzymywani są w bursach z funduszów Towarzystwa pedagogicznego.

— **Grona nauczycielskie wszystkich szkół lwowskich** przeprowadziły na podstawie referatów obranych referentów dokładną rewizyę czytanek polskich. Niektóre referaty odznaczają się wszechstronnością, gruntownością, wszystkie zaś bardzo skrupulatnem zestawieniem rzeczy. Lwowska Rada szkolna okręgowa udzieliła wszystkich referatów komisyi rewizyjnej, pracującej obecnie nad programem przyszłych czytanek.

— **Dzisiejsze zgromadzenie tygodniowe** Towarzystwa politechnicznego nie odbędzie się w lokalu Towarzystwa, jak mylnie doniesiono, lecz w sali wykładowej Fizyki szkoły politechnicznej, o godzinie 7 wieczorem.

— **Zarząd korpusu c. i k. weteranów** wojsk donosi nam: Na walnem zgromadzeniu dnia 18 stycznia b. r. odbytem, weszli następujący panowie do zarządu i wydziału, a to pp.: Karol Alsner, jako prezes honorowy; Teofil Teichmann, prezes administracyjny; Józef Widt, I. zastępca prezesa administracyjnego; Józef Kostecki, II. zastępca prezesa administracyjnego (delegat); Józef Karaman, sekretarz; Artur Leopold Bolek, kontrolor; Antoni Kuntz, skarbnik; Rupert Lamberger, gospodarz; Hilary Eliasiewicz, zastępca sekretarza; Franciszek Horaczek, zastępca kontrolora; Konrad Gerlach, zastępca skarbnika; Adam Kierejczuk, zastępca gospodarza; Hermann Kretz i Jan Wąchała, członkowie komisyi lustracyjnej; Wilhelm Breyvogel, zastępca komis. lustracyjnego; jako wydziałowi: Jan Hausmann, Aleksander Chodorowski, Józef Jakubiczka, Piotr Marcinkowski, Engelbert Mayer, Antoni Bojanowski, Justyn Bielak, Julian Bojarski, Aloizy Kazur, Mottel Sonne i Jędrzej Zombek.

— **Z Towarzystwa tatrzańskiego.** Walne zgromadzenie członków Towarzystwa tatrzańskiego odbyło się dnia 1 b. m. w sali Muzeum techniczno-przemysłowego w Krakowie. Zgromadzenie jednogłośnie zamianowało JO. Marszałka krajowego, ks. Sanguszkę, honorowym członkiem Towarzystwa. W skutek złożenia godności prezesa przez ks. Sanguszkę, został wybrany prezesem Towarzystwa poseł Władysław hr. Koziebrodzki, a pierwszym wiceprezesem dr. Ferdynand Wilkosz. Do wydziału weszli pp.: Beringer, Czubek, Nowicki, dr. Ponikło i dr. Wierzejski.

— **Z Czytelni akademickiej.** Przy ponownych wyborach weszli w skład wydziału Czytelni: Franciszek Kreek, prezes; Roman Cielselski, wiceprezes; Maksymilian Liptay, skarbnik; Zygmunt Łaszowski, bibliotekarz; wydziałowi: Zygmunt Półniak sekretarz; Konstanty Wojciechowski, zastępca sekretarza; Władysław Czarkowski, Aleksander Dziama, Wenanty Ferenz, Franciszek Leurmann, Leon Matecki, Felicyan Raciborski, Jan Rewakowicz, Emil Scheyer, Tomasz Zaklika, Mieczysław Zawadzki. Zastępcy: Roger Battaglia, Jan Kasparek, Stanisław Fabiański, Henryk Mikolasch, Władysław Struszkiewicz, Edward Szajnowski.

— **Fundacya br. Hirscha.** Jak się dowiaduje redakcya *Ojczyzny*, kapitał fundacyjny w sumie dwunastu milionów franków złożony już został do dolno-austryackiej głównej kasy krajowej, która to czynność wymagała 3 dni czasu. Rząd ma w tych dniach wyznaczyć 4 kuratorów ze swego ramienia; jednym z nich będzie poseł Gniewosz, z którego miejsce zamianuje bar. Hirsch innego kuratora. Jak się dalej dowiaduje wspomniane czasopismo, kuratorya ma się ukonstytuować w pierwszej połowie lutego, poczem natychmiast nastąpi zamianowanie członków komitetów wykonawczych we Lwowie, Krakowie i Czerniowcach, aby czynności fundacyi mogły się jak najrychlej rozpocząć. Życzeniem bowiem fundatora jest, by już z jesienią tego roku pierwsze szkoły fundacyjne zostały otwarte.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 4 lutego 1891 roku, godzina 12 w południe. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 3, do godziny 12 w południe dnia 4 lutego 1891 roku mieliśmy wiatr co do kierunku zachodni, co do siły mierny, niebo zachmurzone a powietrze bardzo wilgotne (89 prc. wilgotności względnej).

Średnia temperatura w tym czasie była —1·0°C, najwyższa +0·0°C wczoraj o godzinie 2 w południe, najniższa —2·2°C w nocy.

Od wczoraj wieczór padał śnieg. Zamieć. Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się w północnej Skandynawii; zwyżka 785 do 780 w zatoce Biskajskiej; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 763 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 2 w południe dnia 4, do godziny 12 w południe dnia 4 lutego 1891 r. Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły silny, średnia temperatura doby będzie około —2·0°C, niebo będzie zachmurzone a powietrze bardzo wilgotne i niespokojne; śnieg.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Buczaczu pani Seweryna Pfau, żona c. k. inspektora szkolnego.

W Wiedniu, dr. Samuel Lucca, w wieku lat 88, jeden z najstarszych lekarzy austryackich. Napisał wiele prac lekarskich, a zarazem był autorem tragedyi „Książę pan" i komedyi „Opal", które miały powodzenie na scenach wiedeńskich. Jedną z ostatnich prac jego była nowela, ogłoszona w *Neue Zeit* wiedeńskiej, wydana później osobno.

W Londynie, generał Leicester Smith, gubernator Gibraltaru, w 71 roku życia.

— **Wydział lekarski** Uniwersytetu Jagiellońskiego na posiedzeniu odbytem w dniu 23 b. m. wyznaczył komisyę, złożoną z profesorów Blumenstocka, Browicza i Cybulskiego, który razem z delegowanymi przez wydział filozoficzny członkami: prof. Czernym, Sokołowskim i Wierzejskim, mają zastanowić się nad kosztami urządzenia Muzeum antropologicznego. W sprawie założenia wydziału lekarskiego we Lwowie imieniem komisyi zdawał sprawę prof. Rydygier.

— **Ślub.** W dniu 20 b. m. odbył się w Myjowicach, w Księstwie Poznańskiem, ślub panny Józefy Wężykównej, córki Pawła i Eleonory z Kamockich, z panem Kazimierzem Chrzanowskim z Poznania, synem Walerego i ś. p. Franciszki z Ulatowskich.

— **W Warszawie** bawi od kilku dni hr. Katarzyna z hr. Branickich Potocka, wdowa po ś. p. Adamie hr. Potockim, pośle na Sejm i właścicielu Krzeszowic. Hr. K. Potocka przybyła z Galicyi, z córką swoją hr. Sierakowską.

— **Do Petersburga** przybyli w tych dniach książęta Ferdynand i Wilhelm Radziwiłłowie z żonami, synowie ks. Adama Sapiehy i Józef hr. Potocki.

— **Śmierć przemytnika.** Ze Lwowa piszą do *Pol. Corr.*: „Od czasu ostatniego pomnożenia rossyjskiej straży granicznej zachodzą częściej, aniżeli to dawniej bywało, wypadki zażaleń z powodu skaleczeń i gwałtów, tych ostatnich mianowicie w razach, gdzie chodzi o ściganie przemytników wódki. Przed tygodniem zdarzył się nad brzegiem Zbrucza, w powiecie borszczowskim także podobny wypadek, przyczem jeden człowiek pozbawiony został życia. Pewien żołnierz rossyjski, który z tamtego brzegu Zbrucza dojrzał kilku przemytników wódki, znajdujących się na terytoryum galicyjskiem, strzelił do nich, a następnie wraz z kilkoma innymi przeszedł przez zamarzniętą rzekę, w celu ścigania przemytników jeszcze na austryackiem terytoryum dalszemi strzałami. Jeden z przemytników, chłop rossyjski, trafiony kulą w plecy, padł trupem na miejscu. Zwłoki jego zostały w skutek polecenia władz austryackich poddane obdukcyi i zarządzono dalsze dochodzenie co do szczegółowego przebiegu tego wypadku".

— **Amputacya** Z Warszawy donoszą 29 stycznia: Wczoraj dokonano amputacyi obydwóch palców u nogi, złożonego ciężką niemocą artysty i autora dramatycznego Jana Galasiewicza. Operacya powiodła się pomyślnie i usunięcie palców stanowczo zapobiega zakażeniu krwi w organizmie.

— **Napad na plebanię.** Do *Warsz. Dn.* donoszą z Kutna, iż tam w tych dniach odkryty został jeszcze jeden wspólnik Pawlaka przy napadzie rozbójniczym na ks. Pasiewicza w Szczawinie. Jestto b. lokaj ze Skrzeszewa, położonego niedaleko od Szczawina. Na ślad jego natrafił naczelnik straży ziemskiej powiatu gostyńskiego. Przy nagłej rewizyi u zbrodniarza, znaleziono kufer z dnem podwójnem, a w skrytce zrabowane u ks. Pasiewicza rzeczy: dwie pary kolczyków złotych, pierścionek z brylantami i perłami, gotówką 1818 rubli i kilkanaście numizmatów. Wspólnika napadu zaaresztowano i odesłano do sędziego śledczego powiatu gostyńskiego.

— **Msgr. Zaleski**, sekretarz nuncyatury apostolskiej w Paryżu, jak donoszą *Miss. Cathol.*, przybył już do Indyi ze specyalnem poleceniem Ojca św., aby tam kosztem Jego Świątobliwości założyć wielkie seminaryum generalne, celem wykształcenia krajowego duchowieństwa w Indyach.

— **Sądy rumuńskie.** Przed trybunałem sądowym w Dorohoi odbyła się w tych dniach rozprawa przeciw subprefektowi Rosinowi, który za 1000 franków, w spółce z innymi, wydał władzom rossyjskim emigranta Simowskiego *vel* Zimowskiego. Rosin tłomaczył się, że władze rossyjskie przedłożyły mu dokumenta, jakoby ów emigrant nie był Simowskim, przestępcą politycznym, lecz Żumalskim, koniokradem, niby to zdawna poszukiwanym przez straż graniczną; wydał go więc w dobrej wierze, jako zwykłego koniokrada. Trybunał przyjął to tłómaczenie i uwolnił Rosina od wszelkiej odpowiedzialności.

— **Sędziwego dr. Windthorsta** spotkał w tych dniach nader przykry wypadek, który na szczęście nie pociągnął za sobą następstw groźniejszych. Niezmordowany przywódca centrum w parlamencie berlińskim, uczestniczył jak zwykle w obradach komisyi szkolnej, które przeciągnęły się do godziny 11 wieczór. Gdy po zamknięciu dyskusyi dr. Windthorst sam schodził po schodach z pierwszego piętra na parter, ominął jeden ze stopni i spadł ze znacznej wysokości na podłogę. Ztamtąd zaniesiono go zalanego krwią do przyległej cytelni sejmowej, gdzie obmyto mu twarz i opatrzono rany. Pierwszym, który dr. Windthorstowi na pomoc pospieszył, był minister Gossler, który też własnoręcznie opatrzył mu głowę. Rany nie są na szczęście niebezpieczne. Metalowa oprawa okularów zdarła dr. Windthorstowi w trzech miejscach skórę i to na nosie i czole. Zresztą nie odniósł żadnych cięższych skaleczeń. Przywołany natychmiast lekarz skonstatował, że żadne niebezpieczeństwo nie istnieje. Przyszedłszy powoli do siebie, udał się dr. Windthorst w towarzystwie kilku przyjaciół do swego mieszkania, gdzie przepędził noc bardzo dobrze. Nazajutrz rano czuł się dr. Windthorst zupełnie zdrowym i uspokajał licznych swych a niespokojnych o zdrowie jego przyjaciół.

— **Testament generała Seliwerstowa.** Według informacyi *Nowoje Wremia*, zmarły generał-leitenant Seliwerstow, w testamencie porobił następujące zapisy: Majątki swe w gub. Symbirskiej: Rumiancew i Żadowka, oraz Pendełka w gub. Saratowskiej, zapisał siostrzeńcowi swemu, porucznikowi gwardyi Protopopowowi, równie jak kapitały obrotowe przy fabrykach,

fabryki, składy przy nich i t. p.; majątki: Woronkowa, w gub. Penzeńskiej i Pałkintoma w gub. Wyborskiej, przekazał T. Chruszczewowej; dom w Moskwie M. Nefedjewowej, domy z gruntami przyległemi w Saratowie, we wsi Nikulinie w gub. Saratowskiej, sklep na jarmarku Niższonowogrodzkim A. Protopopowowi. Kapitał, wynoszący przeszło 1,500.000 rub., podzielił zmarły w sposób następujący: T. Chruszczewowej 400.000 rub. w złocie; siostrze jej E. Chruszczewowej 300.000 rub. w złocie; urzędnikowi w głównym zarządzie prasy rz. r. st. Adikajewskiemu 15.000 rub. w złocie; poddanej angielskiej, K. Werstowskiej 100.000 rub.; sługom 20.000 rub.; na dokończenie cerkwi w Rumiancewie 15.000 rub.; na przytułek dla schorzałych robotników i szkołę w Rumiancewie 200.000 rub.; miastu Penzie, gdzie był gubernatorem, 300.000 rub.; zbiór książek i obrazów na budowę domu i urządzenie w nim szkoły rysunkowej.

— **Popłoch w teatrze**. W Operze paryskiej wydarzył się w tych dniach wypadek, który zebranych widzów przeraził do najwyższego stopnia i stał się powodem przerwania widowiska. Przedstawiano właśnie operetkę *La Cigale madrilène* i sala przepełniona była wyborową publicznością. Nagle rozległ się przeraźliwy krzyk, a za nim głosy przerażenia. Jeden z widzów galeryi drugiego piętra, jakiś kupiec, nazwiskiem Robin, powstał z miejsca dla przejrzenia się czemuś, zanadto przechylił się za parapet i z głośnym krzykiem spadł na dół, uderzając się o parapet galeryi piętra, a następnie o opróżnione chwilowo krzesło parterowe. To podwójne uderzenie ocaliło mu życie; Robin poniósł tylko dość silne kontuzye i na dwie godziny utracił mowę. Trzeba było długiego czasu, zanim publiczność uspokoiła się i aktorowie mogli przystąpić do dalszego ciągu przerwanego przedstawienia.

— **Najnowsze odkrycia w Rzymie**. Senator Fiorelli oznajmił Akademii „ostrowidzów“ archeologiczne odkrycia, jakie w listopadzie we Włoszech nastąpiły. Niepodobna przytaczać w całości tego sprawozdania; ograniczymy się na krótkiej wzmiance o zabytkach odkrytych w samym Rzymie. Przy ulicy *Merulana* znaleziono tulich, czyli krótki miecz rzymski, i medaliony Nerona i Trajana Decyusza; odkopano też ważny kamień graniczny brzegów tybrowych koło kościoła *Sant' Anna dei Bresciani*. Jest on jedyny w swoim rodzaju, i wspomina o naprawie wykonanej w 138 r. robót ukończonych przez Trajana 101 r. — W nowych jatkach na *Monte Testaccio* odkopano przestronną zagrodę, pełną trzonów i zrębów kolumn, kapitelów i podstaw, jako też różnych marmurów. — Rozszerzając cmentarz *Campo Varano*, znaleziono wiele ozdób glinianych i dwa napisy z czasów upadku rzymskiego cesarstwa.

— **Stwierdzenie faktu biblijnego**. Tygodnik londyński *Tit-Bits* donosi, iż niedawno w Palestynie obalono twierdzenie dra Colens'a, który utrzymywał, że naród żydowski, zebrany w dolinie pomiędzy górami Ebal i Gerizim, nie mógł w żaden sposób słyszeć kazania, oraz błogosławieństwa ze szczytu gór rzeczonych. Grono turystów angielskich zjechało umyślnie na miejsce i tu dwaj Szkoci zajęli stanowisko na górze Ebal, inni zaś dwaj Anglicy, pochodzący z Walii, stanęli na górze Gerizim. Reszta towarzystwa pozostała w dolinie. Jeden ze Szkotów odczytał kazanie, z przeciwka zaś na sąsiedniej górze Walijczyk wygłosił błogosławieństwo. Obadwaj zarówno byli słyszani w dolinie, gdzie zebrane towarzystwo okrzykiem „Amen“ potwierdziło słyszane z gór słowa. W ten sposób obalili Anglicy twierdzenie dra Colens'a. Doświadczeniu temu towarzyszył olbrzymi zakład.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Tola. O przedstawionym wczoraj dramacie Aurelego Urbańskiego, mówić będziemy obszerniej w następnym numerze. Tu zaznaczamy tylko, iż publiczność przychylnie przyjęła ten utwor i wywoływała autora kilkakrotnie.

Najstarszy wiersz polski odszukał prof. Brückner w Bibliotece petersburskiej w rękopisie, znajdującym się niegdyś w posiadaniu Benedyktynów sieciechowskich, który im darował jeszcze w wieku XV jakiś ojciec Mikołaj. Wiersz ten, jak szanowny profesor sądzi, odnieść należy do czasu przed rokiem 1410, zajmuje on zatem chronologicznie najdawniejsze miejsce pośród utworów poetyckich, jakie się u nas w języku polskim pojawiły. Wprawdzie pieśń Bogarodzica jest dawniejszą, ale są ślady na to, że jest ona tylko tłómaczeniem z czeskiego; utwory poezyi ludowej, do dziś przechowane, mogą wprawdzie początkiem swoim sięgać w czasy o wiele odleglejsze, ale nie liczą się właściwie w obręb piśmiennictwa, we właściwem tego słowa znaczeniu. Wiersz ten jest ciekawy i przez to, że podaje autora; jest nim jakiś Złota, czy Słota, o którym, co prawda, bliższych nie mamy wiadomości. Utwór sam, podający przepisy dobrego zachowania się przy stole, jest oryginalny, nie jest tłómaczeniem z obcego języka, jak się to da wykazać co do większości podobnych zabytków z wieków średnich, które zwłaszcza tłómaczono z czeskiego. Inna rzecz, że sama myśl nie jest na wskróś oryginalną; przepisy dobrego tonu opracowywano współcześnie także i w literaturze zagranicznej, że tu dla przykładu wymienimy pracę: *Fagifacetus* Rajnera, napisaną po francusku w wieku XIV, albo kilka niemieckich *Tischzuchten*, z których najdawniejsza Tannhausera, a które niewątpliwie znane były autorowi naszego wiersza.

Po inwokacyi do Boga, aby mu pozwolił opisać zamierzony przedmiot, mówi autor zaraz o „chlebowym (jadalnym) stole“, na którym zbiera się wszystko, co „w stodole i tobole“:

Z iutra wiesioł nikt nie będzie
Aliż gdy za stołem siędzie
Toż wszego myślenia zbędzie,
A ma z pokojem sieść,
A przy tem się ma naieść.

Nie trzeba tylko zasiadać za stołem „jako wół, jakoby w ziemię wetknął kół“, nie trzeba pełnej misy nadrobić, sięgać przez drugiego do misy. Należy też baczyć, gdzie się siada, kto

Chce się sam posadzić wyszej
Potem siędzie wielmi niżej,
Mnogi jeszcze przed dźwirzmi będzie,
Co na jego miesce siędzie.

Bo nawet i ubogi pan, jeżeli ma zachowanie, posadzony zostanie na wyższem miejscu i przed nim stawiane będą lepsze misy. Są też przepisy zachowania się i dla panien.

Panny, na to się trzymajcie,
Małe kęsy przed się krajcie,
Ukrawaj często, a mało,
A jedz, byleć się jedno chciało.
Tako panna jako pani
Ma to wiedzieć, co się gani.
Lecz rycerz albo panosza
Czci żeńską twarz, toć przysłusza.

. . . .

Czci ję, iżby żyła z tobą,
Bo ktoć je chce sobie zachować,
Będą ji wszystki miłować
I kromie oczu dziękować.
Boć jest korona cna pani;
Przepaśćby mu, kto ję gani
Od matki boże tę moc mają,
Iż przeciw jim książęta wstają
I wielką jim chwałę dają.
Ja was chwalę, panny, panie,
Iż przed wami nic lepszego nie.

Dla tego każdy powinien baczyć, ażeby się w towarzystwie niewiast przyzwoicie zachował, nie przerywał mowy i t. p. W ogóle kult dla płci pięknej posunięty u autora bardzo daleko:

Ktokoli czci żeńską twarz,
Matko boża, ji tym odarz:
Przyjmi ji za sługę swego,
Zchowaj grzecha śmiertelnego
I też skończenia nagłego.
Boć paniami stoi wiesiele,
Jego jest na świecie wiele
I od nich wszystkę dobroć mamy,
Jedno na to sami dbajmy.

. . . .

Ktokoli cną matkę ma
Z niej wszystkę cześć otrzyma
Prze nię mu nikt nie nagani;
Tęć ma moc każda cna pani,
Przetoć je nam chwalić słusza,
W kiem jeść koli dobra dusza.
Przyjmijcie to powiedanie
Prze waszę cześć, panny, panie!

Polecenie się opiece Boskiej stanowi zakończenie tego ciekawego, jedynego w swoim rodzaju utworu o 114 wierszach.

Wiadomości powyższe, tudzież tekst przytoczonych tu wierszów czerpiemy z artykułu, skreślonego przez prof. Brücknera w najnowszym zeszycie warszawskiego Ateneum.

Nowości księgarskie, podawane przez księgarnię Gubrynowicza i Schmidta.

Polskie: Kasprowicz Jan. Świat się kończy! dramat z życia ludu polskiego w Wielkopolsce. Lwów 1891. 70 ct.

Kosiakiewicz Wincenty. Przy budowie kolei, powieść. Warszawa 1891. 1 zł. 96 ct.

Łętowski Julian. Na bożym świecie, nowele i obrazki. Warszawa 1891. 1 zł. 40 ct.

Dr. Nowacki A. Krótkie wskazówki do praktycznego badania gruntu. Warszawa 1891. 1 zł. 26 ct.

Pułaski Kazimierz. Z życia księżnej Kurońskiej, szkic historyczny (z czasów 1760—1772). Warszawa 1891. 1 zł. 12 ct.

Wysocki Włodzimierz. Oksana, szkic sielankowy (wierszem). Kijów 1891. 84 ct.

Żychliński Teodor. Złota księga szlachty polskiej, rocznik XIII. Poznań 1891. 6 zł.

Niemieckie: Funk. Entwurf zur Regulierung der Valuta in Oesterreich-Ungarn. Wiedeń 1891. 1 zł. 20 ct.

Krschka. Ertragreiche Milchwirthschaft. (Prakt. wskazówki do produkcyi i zużytkowania mleka, zestawione na podstawie rolniczych i kupieckich doświadczeń, z rycinami). Wiedeń 1891. 1 zł. 80 ct.

Francuskie: Gyp. Ohe! La grande vie! Paryż 1891. 2 zł. 10 ct.

Mary. En détresse. Paryż 1891. 2 zł. 10 ct.

Wkrótce wyjdą:

Talleyrand. Mémoires, 2 tomy. 9 zł.

Tatischtschef. Alexander I et Napoleon. 4 zł. 20 ct.

Vandal. Napoleon et Alexandre. 4 zł. 80 ct.

Muzykalia: Gall Jan. Op. 14 nr. 2. Poleciały pieśni moje, pieśń do słów Konopnickiej na 1 głos z fortepianem. 60 ct.

Z izby sądowej.

(*Podpalenie*).

Po zakończeniu postępowania dowodowego na wtorkowem posiedzeniu sądu, postawił trybunał sędziom przysięgłym trzy pytania, a mianowicie:

1. Czy winien jest oskarżony ks. Aital Kowalski, że w zamiarze wzniecenia pożaru na cudzej własności więcej, aniżeli raz jeden podłożył ogień, a to, raz na strychu, drugi raz w komorze Anny Łozińskiej, skutkiem czego pierwszym razem ogień rzeczywiście wybuchł?

2. Czy winien jest oskarżony, ks. Aital Kowalski, że w nocy z 20 na 21 września z. r., podpaliwszy w złym zamiarze swoje ruchomości, także cudzą własność na niebezpieczeństwo pożaru naraził?

3. Pytanie wypadkowe (na wypadek zaprzeczenia pytania drugiego). Czy winien jest oskarżony, ks. Kowalski, że w zamiarze wyrządzenia Towarzystwu ubezpieczeń w Krakowie szkody ponad 300 zł., względnie ponad 25 zł., swoje ruchomości podpalił bez narażenia przez to cudzej własności na niebezpieczeństwo?

Do wniosku obrońcy, dr. Fedaka, o uchylenie pytania wypadkowego, na tej podstawie, że opiewa ono na zbrodnię oszustwa, aktem oskarżenia nie objętą — trybunał się nie przychylił.

Po wyczerpujących wywodach ostatecznych p. Chylińskiego, jako zastępcy prokuratoryi i dr. Fedaka. jako obrońcy, wreszcie po *resumé* przewodniczącego, radcy Spędakowskiego, wydali przysięgli wieczorem, po dwugodzinnej naradzie werdykt.

Pierwsze pytanie zaprzeczyli 12 głosami, drugie i trzecie 9 głosami. Wskutek takiego werdyktu ks. Kowalski został od oskarżenia uwolniony.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Rada Oddziału gospodarskiego lwowskiego, uzyskawszy za pośrednictwem Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. subwencyę ministeryalną w kwocie 200 zł., tudzież od wydziału Rady powiatowej lwowskiej, zasiłek w kwocie 50 zł., na częściowe pokrycie urządzenia popularnych wykładów z weterynaryi, zawiadamia, że otwarcie rzeczonych wykładów nastąpi dnia 16-go lutego b. r., o godzinie 10-ej przed pełudniem, w lokalu Stowarzyszenia katolickiego rękodzielników „Skała“, przy ulicy Mickiewicza, l. 28 we Lwowie

Wykłady te, przeznaczone dla włościan-gospodarzy rolnych, oficyalistów prywatnych, nauczycieli szkół ludowych i t. d., odbywać się będą codziennie, tak z teoryi, jak i praktyki, według ułożonego planu, w ciągu następnych dni piętnastu. Prelegentem ich będzie p. Józef Kubicki, docent weterynaryi i weterynarz miejski we Lwowie.

Przyjęci na kurs rzeczony niezamożni słuchacze otrzymają z funduszów lwowskiego oddziału c. k. Towarzystwa gospodarskiego zasiłek na pokrycie kasztów utrzymania w ciągu dni piętnastu, a odznaczający się pilnością i dobremi postępami w nauce, nagrody, które przy zamknięciu wykładów po publicznym egzaminie rozdane będą.

Chcący korzystać z popularnych wykładów weterynaryi, zgłosić się mają najdalej do dnia 13 lutego b. r. do oddziału lwowskiego c. k. Towarzystwa gospodarczego, Chorążczyzna l. 26, lub do Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych we Lwowie.

Przy ciągnieniu seryj losów z roku 1860 wylosowano następujące numera: 100 278 310 405 612 643 723 1773 1510 1538 1707 1841 1861 1874 2048 2277 2342 2355 2598 2735 3117 3424 3623 3663 3685 4104 4168 4174 4184 4366 4383 4397 4576 5050 5096 6129 5281 5379 5707 5750 5965 6471 6977 7448 7786 7871 7879 7880 7891 7986 8050 8231 8257 8389 8501 8833 8869 8877 8978 8997 9027 9195 9498 9536 9640 9817 9908 10109 10138 10325 10485 10491 10731 10747 10944 10961 11074 11103 11117 11190 11302 11457 11551 11586 12086 12220 12258 12295 12444 12449 12534 12626 12749 12783 12784 12792 12910 12995 12998 13025 13030 13465 13522 13664 13950 14219 14363 14710 14833 14888 14939 14868 15485 15655 15817 15888 16123 16162 16382 16445 16448 16494 16538 16787 17080 17151 17158 17328 17479 17626 17686 17821 17825 17943 18114 18203 18343 18440 18653 18660 18707 18999 19011 19099 19464 19664 19702 19801 19802.

Targ zbożowy.*)

Dnia 4 lutego 1891.

Lwów, pszenica 7·— do 8·15, żyto 5·80 do 6·35, jęczmień 6·— do 6·75, owies 6·— do 6·40, rzepak —·— do —·—, groch 6·20 do 9·75, wyka —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 42·— do 52·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— —·—.

Tarnopol, pszenica 7·— do 7·85, żyto 5·75 do 6·20, jęczmień 5·25 do 7·—, owies 5·90 do 6·20, groch 6·— do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 42 — do 52·—, biała —·— do —·—. szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·70 do 7·35, żyto 5·60 do 5·85, jęczmień 4·85 do 6·50, owies 5·30 do 5·75, groch 6·— do 8·50, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 51·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 7·10 do 8·30, żyto 6·— do 6·45, jęczmień 5·75 do 7·25, owies 6·— do 6·50, groch 6·30 do 9·75, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 52·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Okowita gotowa za 10.000 litr. pr, *loco* Lwów —·— do —·— zł.

Chmiel —·— do —·— zł. za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Usposobienie więcej ożywione. Ruch handlawy zaczyna się ożywiać. Za pszenicą popyt dość znaczny.

*) Przedruk wzbroniony.

Wiedeń, 3 lutego. *(Telegram Gazety Lwowskiej)*.

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego 4664 sztuk opasowego, — z paszy i 968 sztuk chudego.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 919 sztuk opasowych, — sztuk z paszy i 169 sztuk chudych, z Bukowiny 58 sztuk bydła opasowego.

Razem 5632 sztuk.

Ogółem przypędzono o 1585 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia, a z samej Galicyi 300 sztuk więcej.

Popyt był słały.

Ceny towaru przedniego w porównaniu z zeszłym tygodniem spadły o 2 zł. a nawet o 3 zł.

Nie sprzedano 338 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 54 zł. — ct. do 54 zł. — ct., za towar przedni po 55 zł. — ct. do 57 zł. — ct.; wyjątkowo po 62 zł. — ct. do — zł. — ct.; węgierskie woły opasowe po 48 zł. — ct. do 56 zł. — ct., za towar przedni po 57 zł. — ct. do 61 zł. — ct.; wyjątkowo po 62 zł. — ct. do — zł. — ct.; z innych krajów koronnych woły opasowe po 50 zł. — ct. do 57 — zł. — ct., za towar przedni po 58 zł. — ct. do 62 zł. — ct., wyjątkowo po 63 zł. — ct. do — zł. — ct.; krowy po 19 zł. — ct. do 28 zł. — ct.; stadniki po 18 zł. — ct. do 34 zł. — ct.; bawoły po 18 zł. — ct. do 24 zł. — ct. za 100 klg. żywej wagi.

Bydło chude po 16 do 108 zł. za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Centralny komitet przedwyborczy zawiadamia, że urzęduje codziennie od godziny 12 do 2 w południe w gmachu Towarzystwa kredytowego ziemskiego, ulica Karola Ludwika l. 1 i udziela informacyi zgłaszającym się członkom komitetów powiatowych.

Wszelkie pisma do komitetu centralnego należy przesyłać na ręce sekretarza komitetu, dra Tadeusza Skałkowskiego. (Lwów, ulica Karola Ludwika l. 1).

We Lwowie 3 lutego 1891.

Przewodniczący *Adam Sapieha*.

Najj. Pan Najw. pastanowieniem z dnia 24 stycznia b. r. użyczył najwyższego zatwierdzenia uchwałom Sejmu galicyjskiego z dnia 27 listopada 1890 względem pobierania w r. 1891 dodatku dla funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej w wysokości po 29 ct., a dla funduszu indemnizacyjnego W. Ks. Krakowskiego po 17 ct. od każdego zł. ogólnej należytości podatków bezpośrednich.

Najd Cesarzowa-Wdowa, Stefania powróciła wczoraj do Wiednia z Monachium, dokąd udała się celem odwiedzenia księżnej Gizeli bawarskiej.

We wspaniałych apartamentach pałacu Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika odbył się przewczoraj wielki bal, pierwszy po dłuższej przerwie, na który przybyli Najd. Arcyksiążęta i Arcyksiężne: Wilhelm, Franciszek Ferdynand d'Este, Otto, Ferdynand i Fryderyk; Marya Józefa Małgorzata, Alicya W. Księżna Toskany z córką; Izabela i Marya Klotylda z córką Maryą Dorotą; dalej księstwo Cumberland, księstwo Parma, wielu członków arystokracyi, dygnitarzy dworskich i t. d.

Z Berlina donoszą, iż pomimo zaprzeczeń prawdziwą jest wiadomość, iż minister dr. Miquel obejmie w miejsce generała Caprivi'ego prezydyum gabinetu pruskiego. Rokowania w tej mierze są już na ukończeniu.

Baron Soden oświadczył gotowość przyjęcia posady gubernatora niemieckiej Wschodniej Afryki. W pierwszych dniach marca wyjedzie on w towarzystwie dr. Petersa dla objęcia tej posady.

W Petersburgu nie przestają dzienniki w duchu sympatycznym omawiać zapowiedzianej wizyty Najd. Arcyksięcia Ferdynanda d'Este.

Brukselski *Nord* pisze:

„Dla Rossyan nie może być rzeczą obojętną przyjęcie Arcyksięcia, który mieć będzie wielki wpływ na przyszłe losy sąsiedniego i tak potężnego państwa, jak Austro-Węgry, gdyż od osobistych uczuć panujących mogą po części zależeć stosunki obu państw.“

Przyjazd Najd. Arcyksięcia do Petersburga został naznaczonym stanowczo na 6 b. m. Dostojny Gość, którego pobyt nad Newą potrwa dni dziesięć, zamieszka w zimowym pałacu carskim. W dniu przyjazdu odbędzie się na cześć Jego Ces. Wysokości wielki bal dworski.

Prawit. Wiestnik donosi, że w ks. Jerzy, młodszy syn cara zaniechał zamiaru odbycia podróży na wschód ze względu na nadwątlone zdrowie. W. książę przybędzie do Aten.

Na miejsce hr. Cassani'ego, który otrzymał opróżnioną posadę posła rossyjskiego w Pekinie, zamianowany został szambelan Aleksander Westmann rossyjskim ministrem-rezydentem i konsulem generalnym dla Oldenburga i miast hanzeatyckich.

Z Jarosławia rossyjskiego nadeszły wiadomości, że wydalanie żydów przybiera coraz większe rozmiary. Bóżnica została przez rząd zamknięta i opieczętowana.

Paryski sąd apelacyjny potwierdził wyrok pierwszego sądu na panią Duc-Quercy i Grégoire'a. Sąd wyższy przytacza w motywach wyroku, że w sprawie Labruyèra nie było udowodnionem, czy w istocie dopomógł wydostać się za granicę Padlewskiemu, natomiast udowodnioną jest według sądu rzeczą, że pani Duc-Quercy i Grégoire przechowywali w swoich mieszkaniach Padlewskiego.

Według doniesień z Rzymu wywiązały się narady pomiędzy posłami postępowymi a radykalnymi w celu usiłowań, ażeby przesilenie ministeryalne rozwiązać w duchu demokratycznym.

Prasa włoska reprodukuje z zadowoleniem głosy prasy niemieckiej, traktującej o trwałości trójprzymierza mimo wstrząśnienia wywołanego upadkiem Crispi'ego. — Rudini zaprzecza w dziennikach pogłosce, jakoby stawił Crispiemu warunki w imieniu prawicy.

Luzzatti oświadcza, że jedynym błędem Crispi'ego było lekceważenie faktu co do koniecznych oszczędności. Najpierw trzeba ograniczyć jak najściślej wydatki na Afrykę, które w ostatnim roku wynosiły 27 milionów a następnie uszczuplić wydatki wszystkich ministerstw. Luzzatti mniema, że tego dokonać łatwo, trzeba tylko chcieć szczerze, i to z konieczności z Crispim czy bez niego, zostanie przeprowadzone.

Pomimo rozmaitych kombinacyj, jakie podają o osobie przyszłego prezesa gabinetu, utrzymuje się jednak uporczywie pogłoska, że król powoła z powrotem Crispi'ego.

Bonghi oświadczył w kołach parlamentarnych, że gabinet Nicotery i Zanardellego, nie byłby się w stanie utrzymać. Tylko gabinet z obozu prawicy byłby możliwy i to taki, na którego czele stanąłby członek senatu n. p. Saracco a Visconti-Venosta jako minister spraw zagranicznych.

Z Brukseli donoszą; Domniemany następca tronu belgijskiego, książę Albert, udaje się do Nicei dla poratowania nadwątlonego zdrowia. Krąży pogłoska, iż Izbom belgijskim zostanie przedłożony projekt, rozszerzający prawo następstwa tronu na rzecz ks. Filipa Koburskiego.

Etoile Belge ogłasza list adjutanta królewskiego, barona van der Smissen, oświadczającego się za rewizyą konstytucyi w duchu umiarkowanym.

W Portugalii pokonany na pozór ruch republikański, ale rząd poczynił środki ostrożności, wie bowiem, że zarzewie niezadowolenia tkwi ukryte.

Republikańscy przywódcy: Sampio i Tolles umknęli do Braga, gdzie zostali aresztowani, 18 pułk piechoty ma być przeniesiony do Braga, podczas gdy 9 pułk strzelców 10 pułk piechoty zostanie rozwiązany.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 lutego. Najj. Pan wyjechał wczoraj wieczorem do Budapesztu.

Najj. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este odwiedził wczoraj, jako w przeddzień wyjazdu swego do Petersburga dłuższą wizytę ambasadorowi rossyjskiemu, ks. Łobanowowi.

Monachium, 4 lutego. Najj. Pani przybyła tu *incognito* i zamieszkała w hotelu pod czterma porami roku.

Wiedeń, 4-go lutego. (*Tel. pr.*) Nowy Minister skarbu Steinbach, urodzony w Wiedniu 1846, syn fabrykanta wyrobów złotniczych, po ukończeniu studyów prawnych w Wiedniu i 7-letniej praktyki, chciał zostać adwokatem, powołany jednak przez Glasera do Ministerstwa sprawiedliwości, w przeciągu 12 lat został szefem sekcyi i prowadził referat prawodawczy. Kodyfikacya ustaw robotniczych jest głównie jego dziełem. W parlamencie występował nieraz jako komisarz rządowy. Dr. Steinbach jest także wiceprezesem komisyi dla 3-go egzaminu państwowego i prawniczego i członkiem komisyi dla egzaminów dyplomatycznych. Dr. Steinbach jest nieżonaty. O nominacyi tej żaden dziennik nie miał wiadomości.

Wiedeń, 4 lutego. *Vaterland* zapewnia, iż hrabia Hohenwart gotów jest przyjąć kandydaturę na deputowanego w Krainie. Okręgu wyborczego dotychczas nie oznaczono, albowiem słoweńsko-konserwatywny komitet wyborczy nie ułożył jeszcze listy kandydatów. Nie ma wątpliwości, iż hrabia Hohenwart będzie w Krainie jednogłośnie wybrany.

Wiedeń, 4 lutego. Bank austro-węgierski zniżył stopę procentową o $1/2$ od sta, czyli eskont na 4 procent, lombard na 5, zaś lombard renty na $4^1/_2$.

Wiedeń, 4 lutego. *Polit. Corr.* pisze, iż wypowiedzenie traktatu handlowego ze Szwajcaryą ze strony Austro-Węgier nakazanem było obecną polityczną sytuacyą. Nastąpiło ono przy równoczesnem wyrażeniu żywego życzenia, ażeby jak najrychlej mogły być podjęte rokowania w celu nowego uregulowania stosunków handlowych, na których utrzymanie i polepszenie wielką kładzie się wagę.

Wiedeń, 4 lutego. Na walnem zgromadzeniu Banku austro-węgierskiego oświadczył przewodniczący, że stan zdrowia gubernatora Mosera polepszył się, i że w niedługim czasie obejmie on kierownictwo na nowo.

Zgromadzenie zatwierdziło zamknięcie rachunków z roku 1890, udzieliło absolutoryum i wybrało ustępujących członków Rady generalnej ponownie, a mianowicie Nemesa, Hidwega. Suessa i Müllera-Aichholz.

Wiedeń, 4 lutego. Zmowa szewców przebiega pomyślnie; korzystne załatwienie zmowy wkrótce nastąpi.

Wiedeń, 4 lutego, Ponieważ porozumienie z strejkującymi czeladnikami szewskimi do skutku nie przyszło, przeto komitet fabrykantów rozwiązał się.

Berlin, 4 lutego. W parlamencie podczas obrad nad etatem ministerstwa spraw zagranicznych oświadczył Marschall, że rząd Stanów Zjednoczonych przyrzekł, iż przeprowadzi energiczne śledztwo w sprawie postępowania nowojorskich agentów policyjnych na niemieckim okręcie *Elbe*. Przy wzajemnych przyjaźnych stosunkach oczekiwać należy zadawalającego załatwienia sprawy. Dalej oświadczył Marschall, że Anglia objęła zastępstwo interesów niemieckich w Chili.

Berlin, 4 lutego. Niemiecka rada agronomiczna uchwaliła następujące rezolucye: Przy zawieraniu nowych układów handlowych należy utrzymać ochronę pracy narodowej; do zniżenia ceł od produktów gospodarczych nie ma żadnego powodu; utrzymać należy także środki zaradcze przeciw zawlekaniu zarazy bydlęcej. Dalej uchwalono udzielić tych rezolucyj parlamentowi i kanclerzowi państwa i wybrać stałą komisyę dla narad nad sprawą traktatów handlowych.

Berlin, 4 lutego. Portugalia wypowiedziała traktat handlowy z Niemcami, upływający w dniu 31 stycznia 1892.

Berlin, 4 lutego. Do *Tagblattu* donoszą z Zanzibaru, że Wissmann przesłał telegraficznie cesarzowi prośbę o dymisyę.

Berlin, 4 lutego. Cesarz przyjął dymisyę generała Leszczyńskiego i zamianował go szefem 60 pułku pieszego.

Berlin, 4 lutego. Wedle *National Zeitung*, bezzasadną jest wiadomość o dymisyi majora Wissmanna.

Rzym, 4 lutego. W sprawie złożenia nowego gabinetu podaje *Opinione* kombinacyę: Rudini-Saracco. Dotychczas wszakże nie postanowiono jeszcze nic stanowczego.

Rzym, 4 lutego. Oprócz Zanardelli'ego, byłego ministra sprawiedliwości, nikt wczoraj nie był przez króla przyjęty. Obiegające w ciągu dnia pogłoski o rozwiązaniu przesilenia przez powołanie Zanardelli'ego i Rudini'ego, są zupełnie bezpodstawne. Król dotychczas nic nie postanowił.

Bukareszt, 4 lutego. Na odnośną interpelacyę w senacie oświadczył minister Lahovary, iż komisya taryfowa pragnie popierać wywóz produktów surowych i ochraniać przemysł. Taryfa autonomiczna rozpocznie obowiązywać z dniem 10 lipca 1791 r., minister wszakże nie może odpowiedzieć na tę część interpelacyi, w której zapytano, co się stanie, gdyby traktaty handlowe zostały zawarte po 10 lipca b. r. W każdym razie interesa przemysłu znajdą potrzebną opieką.

Belgrad, 4 lutego. Według komentarzy, jakie podają dzienniki, większość radykałów popierać będzie rząd dzisiejszy nadal dla tego, ażeby nie sprowadzać w pracach parlamentarnych odwłoki, która w razie przesilenia byłaby nieuniknioną.

Paryż, 4 lutego. Poselstwo greckie zaprzecza doniesieniu o rzekomo naprężonych stosunkach dworu greckiego z cesarzem Niemiec i z poselstwem niemieckiem w Atenach.

Lizbona, 4 lutego. Kapitan Leitao, który stał na czele zrewoltowanego wojska w Oporto i nie został schwytany, jak mylnie doniesiono, lecz umknął, został obecnie w Albergaria uwięziony.

Bruksela, 4 lutego. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych, zjednoczona prawica oświadczyła się znaczną większością za rewizyą konstytucyi, odpowiadującą interesom kraju.

Oporto, 4 lutego. Dwóch podoficerów załogi marynarskiej korwety „Sagres“, usiłowało w dniu 31 stycznia podburzyć załogę okrętu, zostali jednak bezzwłocznie aresztowani. U spiskowca Santosa w Bardosa skonfiskowano ważne akta piśmienne.

Londyn, 4 lutego. W Izbie gmin zaproponowała większość złożenie komisyi dla zbadania sprawy karabinów magazynowych, które zdaniem większości są niebezpieczne i kosztowne. Minister wojny oświadczył, iż nie obawia się bynajmniej podobnego dochodzenia, karabin bowiem magazynowy jest najlepszym. Wkrótce też armia zostanie zaopatrzoną w proch bezdymny. Ostatecznie przyjęła Izba 108 gł. przeciw 74 gł, wniosek aby odpowiedzialność za karabiny magazynowe pozostawić ministrowi wojny.

Konstantynopol, 4 lutego. *Agence Constantinople* została upoważnioną ze strony kompetentnej do oświadczenia, że zupełnie zmyślone są doniesienia pism francuskich, jakoby major Hülsen miał misyę przygotować odstąpienie wyspy Mitylene Niemcom, tudzież jakoby pięć pancernych okrętów niemieckich znajdowało się w porcie mityleńskim, w tym celu, aby przygotować wysadzenie skały zamykającej wstęp do przystani i tym sposobem zrobić ją dla większych okrętów przystępną. *Agence* oświadcza, że podobnej kwestyi nie poruszono ani za pośrednictwem Hülsena, ani w żadnej innej drodze.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 3 lutego 1891 r., godz. 1 minut 40. Alp. Towarz. górnicze 92·—, Węgierskie akcye kredytowe 344·50, Akcye anglo-austryackie 165·—, Akcye banku Union 242·50, Akcye kolei Karola Ludwika 210 65, Akcye kolei północnej 279·50, Akcye kolei południowej 129·25, Losy tureckie 36·30, Akcye kolei państwowej 241 —, Akcye kolei Alföld. —·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 231·75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 196·50, Wiedeńskie losy komunalne 147·—, Akcye tytoniowe 145·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·25, Losy regulacyi Cisy —.—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Akcye kolei Elbetal 218·50, Akcye banku dla krajów koronnych 217·60, 4-prc. węgierska renta złota 103·90, Akcye banku związkowego 116·75, Akcye banku obrotowego —·—, Rubel papierowy 1·32·35, Węgierskie losy —·—, Marka niemiecka —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, węgierska rent. papierowa 100·60. Usposobienie silne.

Wiedeń, 3 lutego 1891 r. godz. 5 minut 40. Akcye kredytowe 306·50, Anglo-austryackie —·—, Akcye banku dla krajów koronnych 217·80, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa 91·57, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne — prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor —.—, Rubel papierowy —·—, za 100 marek 56·12. Usposobienie —.

Wiedeń, 4 lutego 1891, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 306·50, Anglo-austryackie 165·25, Unionbank 242·75, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 130·12, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych 217·50. listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, $4^1/_2$ prc. listy zastawne banku krajowego 98·75, $4^1/_2$-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 98·25, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota 104·—, za 100 marek 56·15. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 3 lutego 1891 r. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogramów —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —.— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 18·62 do 18·75 zł. Szczecin: Pszenica —.— do —·— zł., rzepak —·— do —·— zł., spirytus —.— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

W teatrze hr. Skarbka.

We środę dnia 4 lutego 1890.

Ostatni gościnny występ pani **Aleksandry Stromfeld-Klamżyńskiej** primadonny opery włoskiej

Gościnny występ pana IGNACEGO WARMUHA tenora opery włoskiej.

FAUST

opera w 5 aktach Karola Gounoda.

Osoby:

Doktor Faust . . . pan Warmuth
Mefistofeles . . . pan Jeremin
Małgorzata . . . pani Klamżyńska
Walenty . . . * * *
Siebel . . . pani Radwan
Marta . . . pni Kasprowiczowa
Wagner . . . pan Koncewicz

Studenci, żołnierze, mieszczanie, dziewczęta duchy.

* * W roli Walentego wystąpi p. Teodor Borkowski.

Początek o godzinie 7-mej wieczór.

Jutro we czwartek po raz drugi „Tola“ sztuka w 3 aktach Aurelego Urbańskiego.

PRZYJECHALI DO LWOWA.

dnia 4 Lutego

H. Zorża.

Pp. W. hr. Dzieduszycki z Jezupola, A. hr. Starzeński z Dąbrówki, F. hr. Potulicki z Glinian.

H. Francuski.

Pp. W. hr. Wołański z Duplisk, A. Mahler z Wiednia.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Ważny od 1 października 1890.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m. 30 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;

g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa:

g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróżego, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;

ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 53 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa;

g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;

g. 8 wieczorem pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;

z BEŁZCA g. 10 m. 17 rano pociąg mieszany z Bełzca, tylko we wtorki i piątki;

g. 5 m. 41 po południu pociąg mieszany ze Sokala i Bełzca;

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI 5 m. 55 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróżego, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;

g. 10 m. 20 przed południem do Stryja, Chyrowa i Suchy;

g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna.

w kierunku do STANISŁAWOWA 9 m. 16 przed południem pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i Husiatyna;

g. 4 m. 30 po południu pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass i Bukaresztu;

g. 10 m. 16 wieczorem do Stanisławowa, Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;

w kierunku do BEŁZCA 8 m. 3 z rana pociąg mięszany do Bełzca i Sokala;

g. 2 m. 29 po południu pociąg mięszany do Bełzca, tylko w piątki;

g. 4 m. 43 po południu pociąg mięszany do Bełzca, tylko we wtorki.

Pociągi kolejowe

(podług zegaru lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa; o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy; — o godz. 4 min. 3 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 15 wieczór pociąg mięszany; — o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany; — o godz. 2 m. 20 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mięszany; — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 1 wieczór pociąg osobowy,

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 2 m. 28 po południu pociąg pospieszny; — o g. 8 m. m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze o godz. 10 m. 15 przed południem pociąg osobowy: — o godz. 4 m. 22 po południu pociąg pospieszny; — o g. 11 m. 5 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz 9 m. 50 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg pospieszny — o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Godziny podane są według zegaru lwowskiego.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 3 lutego 1891.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	209	—	212	-
Kol. lwow.-czer.-jas po 200 zł. wa.	230	—	233	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	304	—	307	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los w 40 l.	101	—	101	70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	109	—	109	70
Banku hipot. $4^1/_2$pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. $4^1/_2$pr. wa. los w 51 l.	98	60	99	30
Tow. kred. galic. ziem. w 5pr. wa.	—	—	—	—
„ „ „ „ 4 pr. wa.	97	70	98	40
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. wa. los. w $41^1/_2$ lat	95	40	96	10
$4^1/_2$ pr. wa. los. 52 l.	99	75	100	45
4 pr. wa. los. w 56 l.	95	—	95	70
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	60	—	62	—
daw. 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a.	53	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat.	49	—	52	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	50	105	20
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	92	60	93	30
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	100	70	101	40
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a.	100	60	101	30
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	50		—
Pożyczki kr. z r. 1883, 1884, 1885 po $4^1/_2$ pr. wa.	98	10	98	80
5. Losy miasta Krakowa	21	50	23	50
„ „ Stanisławowa	28	—	30	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	34	5	46
Napoleondor	8	97	9	14
Półimperyał	9	35	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	35	1	45
„ „ papierowy	1	32	1	34
100 marek niemieckich	55	80	56	40

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31 stycznia 1891.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	91 65	91.85
luty-sierpień	91 70	91.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	91.70	91.90
kwiecień-październik	91 65	91.85
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	131.25	132.25
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	—.—	—.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	—.—	—.—
„ „ 1864 po 100 złr.	181.25	181.75
„ „ 1864 po 50 złr.	181.25	181.75
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	143.—	144.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	108.80	109.--
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	102.20	102.40
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.—	105.50
Galicyi	104.—	104.50
Niższej Austryi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	— —	—.—
Węgier za 100 zł wa. 4 pr.	90.50	91.—
3. Akcye		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł.	165.—	165.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	307.—	307.50
Niższo austr. tow. eskomt. po 500 zł.	634.—	640.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	305.50	—.—
Gal. banku d han. i prz. a zł 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	218 10	218.60
Bank austro-węgierski a 600 zł.	999.—	1003.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	85.25	85 50
Aust. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. m.	285.—	287.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2775.—	2785.—
Kol. Kar Ludw. po 200 zł. m. k.	210.50	211.—
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	231.75	232.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	242.25	242 75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	129.50	130.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	198.—	199.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	— —	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.60	101.30
„ „ „ premiowe po 3 pr.	109.—	109.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	102.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	97.75	98.—
„ „ „ „ po 5 pr.	95.60	—.—
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotnych	99.75	100.25
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. wa. los. w $51^1/_2$ l.	98.75	99.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100.50	101.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.50
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	101.—	102.
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.50	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po $5^1/_2$ pr.	102.25	103.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	103.75	104.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.90	100.30
„ „ po 100 zł. w. a.	100.—	100.75
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	99.50	100.30
detto (Jarosław-Sokal	95.75	96 25
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jas emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	83 75	84.75
z r. 1884	90.90	91.60
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	101.90	102.80
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	181.75	182.25
Clarego po 40 zł. m. k.	56.—	57.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	125.—	127.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	34.—	38.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	22.—	22.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21.75	22.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	57.75	58.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	55.50	56 —
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.50	18 90
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.40	12.90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.50	21.50
Salma po 40 zł. m. k.	59.50	60·50
St. Genois po 40 zł. m. k.	—.	.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa).	28.50	29.50
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	149.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	69.--
Waldsteina po 20 zł. m. k.	37.50	38.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	47.75	49.75
7. Weksle za 3 miesiące).		
Augsburg ua 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	113.90	114.30
Paryż za 100 fr.	45.15.—	45.25 —
Kurs złota		
Dukat cesarski men.	5.40. -	5.42.—
„ pełnej wagi	5.37.—	5.39. —
Korona	—.—	— —
20-frankówka	—.—.—	— — —
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcawa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 87295 (667 2-3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo wykonania budowli konserwacyjnych, które w latach 1891, 1892 i 1893 na gościńcach państwowych w Myślenickim okręgu budowniczym wykonane być mają, odbędzie się dnia 26 lutego 1891 w c. k. Starostwie w Myślenicach licytacya ofertowa.

Cena fiskalna robót które w r. 1891 wykonane być mają wynosi w sekcyi drogowej

Myślenickiej	9306 zł.	60 ct.
Krzeczowskiej	2312 „	57 „
Jordanowskie	4300 „	$83^1/_2$ „
Razem	15920 zł.	$^1/_2$ ct

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę osobno lub na wszystkie sekcye razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie wszystkie sekcye drogowe, zaofiarowanie podać należy dla każdej sekcyi osobno, albowiem zatwierdzenia nastąpi w każdym razie tylko według pojedyńczych sekcyi.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego się tyczące, jakoteż wykaz cen jednostkowych. kosztorys sumaryczny, plany ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionym c. k. Starostwie, gdzie także najpóźniej do godz. 12 w południe wnoszone być mają oferty sporządzone na blankietach które zgłaszającym się oferentom przez c. k. starostę bezpłatnie udzielone będą, a które zaopatrzyć należy marką na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 prc. z sumy fiskalnej, z wyrażeniem ofiarowanego opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi lecz także i literami.

Oferent winien na właściwem miejscu blankietu podać sekcyę drogową w której budowle podejmuje ofiarowany opust bez żadnych dopisków, następnie wyszczególnić załączone wadyum wreszcie położyć datę i podpis imieniem i nazwiskiem.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające jakiekolwiek dopiski nie będą przez komisyę przeprowadzającą rozprawę ofertową przyjmowane i zaraz oferentom zwracane, a także oferty nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 26 stycznia 1891.

L. 1642 (662 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 19 lutego 1891 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 marca 1891 nawet poniżej takowej licytacya jednej piątej części realności l. 124 według wyk. hip. 463 gm. Słoboda objętej Michała Tymków własnej, na rzecz Mozesa Józefa Blumenfelda pto 50 zł. zpn,

Cena wywołania 375 zł.

Wadyum 37 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. Registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipot. ustanawia się kuratorem Franciszka Sobola z Kozowy.

Kozowa, 16 grudnia 1890.

L 9830 (665 2—3)

Dnia 18 lutego i 18 marca 1891 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie licytacya realności wyk. hip. l. 291 i 292 gm. kat. Duńkowice wielkie z Michałówką objętych, pierwszej Jana Marciaka, drugiej spadkobierców Małgorzaty 1o Zajezierskiej 2o Marciak własnej na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie pto 12 rat po 9 zł. 44 ct. i reszty kapitału 56 zł. 99 ct. aw. zpn.

Cena wywołania 545 zł.

Wadyum 54 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipot. można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem wierzycieli nieznanych ustanowiony Władysław Janicki.

Radymno, 5 stycznia 1891.

L. 9780 (664 2—3)

Dnia 24 lutego i 31 marca 1891 zawsze o godz. 9 rano odbędzie się w tut. sądzie licytacya realności Chaima Erdheima pod lk. 149 w Sośnicy wyk. hip. 144 na rzecz Isaka Feldsteina o 200 zł.

Cena wywołania 1150 zł.

Wadyum 115 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipot. można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem wierzycieli nieznanych ustanowiony Władysław Janicki w Radymnie.

Radymno, 31 grudnia 1890.

L. 4518 (292 2—3)

W dniach 19 marca i 21 kwietnia 1891 o godzinie 10 odbędzie tutejszy sąd egzekucyjną licytacyę realności lwh. 258 księgi grunt. gminy kat. Bobowa pto 340 zł. 91 ct. wa. z pn. na rzecz kasy oszczędności w Tarnowie.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny są w sądzie.

Kuratorem niewiadomych p. Walenty Sorysiewicz.

Ciężkowice, 25 listopada 1890.

L. 8092 (404 2—3)

W dniach 11 marca i 9 kwietnia 1891 o godz. 10 rano, przymusowo sprzedaną będzie w tut. sądzie realność pod lk. 194 w Lubomierzu położona whl. 304 objęta, dłużnika Wojciecha Bożka własna na zaspokojenie pretensyi Markusa Freya w kwocie 9 zł. 20 ct. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 357 zł. 50 ct.

Wadyum 36 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza Jana Wysockiego.

Mszana dolna, 16 listopada 1890.

L. 9396 (298 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej Józefa Stachnika przeciw Józefowi Rafałowi recte Rachwałowi o 200 zł. wa. rozpisuje publiczną licytacyjną sprzedaż realności whl. 40 ks. gr. gminy Chechły objętej Józefa Rafała własnej na 1285 zł. wa. oszacowanej która się odbędzie w Ropczycach w dniu 16 marca i 20 kwietnia 1891, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Wadyum 128 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Ujejski w Ropczycach.

Ropczyce, 22 grudnia 1890.

L. 4189 (246 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Skolem ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Majera Quellera w kwocie 103 zł. 98 ct. a. w. z pn. odbędzie się dnia 17 marca i 22 kwietnia 1891 zawsze o 10 godzinie rano, egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Israela Majera Hecht pod lk. 225 w Skolem mieście położonej.

Cena wywołania 137 zł.

Wadyum 13 zł. 70 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach ts. registratury.

Skole, 20 listopada 1890.

L. 1607 (365 2—3)

Na zaspokojenie należytości galic. zakładu kredytowego ziemskiego mianowicie 11 rat po 30 zł z pn. odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności pod lk. 13 w Woli stróżkiej położonej whl. 13 i 10 księgi Wola stróżka objętej Jana Malika i Michała Czuby własnej w tut. sądzie dnia 17 marca i 17 kwietnia 1891 każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania co do realności lwh. 13, 675 zł. a realności lwh. 107 kwotę 225 zł., wadyum dziesiątą część wywołania.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli dr. Bartman z Wojnicza.

Wojnicz, 27 grudnia 1890.

L. 17934 (240 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 2000 zł. wa. z pn. na rzecz spadkobierców śp. Aleksandra Wintera odbędzie się dnia 18 marca i dnia 15 kwietnia 1891, każdym razem o godzinie 10tej przed południem, w biórze nr. 8 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Katarzyny z Kordubów Bryko wicz, Maryi z Kordubów Butryn Mikołaja Korduby, mał. Paraskiewicz z Kordubów Jakółowskiej i mał. Jana Korduby w Tarnopolu położonej, objętej wyk. hip. l. 3356 gminy kat. Tarnopola składającej się z parceli grunt. l. kat. 1295.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 304 zł.

Wadyum zaś 31 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 21go listopada 1890 prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza, względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. dra Gromnickiego a p. adw. dra Csillika zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 29 listopada 1890.

L. 9735 (182 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 11 marca i 15 kwietnia 1891 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności lwh. 112 ks. gr. gm. Brnik objętej Katarzyny Rzepkowej własnej na rzecz Katarzyny Cygan celem zaspokojenia sumy 400 zł wa. z pn.

Cena wywołania 1975 zł. 85 ct. w. a. z przyn.

Wadyum 198 zł. wa.

Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat dr. Psarski w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 27 października 1890.

L. 11744 (201 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym miejsko delegow. w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności towarzystwa zaliczkowego i kredytowego w Rzeszowie w kwocie 100 zł. ex majori 120 zł. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 68 w Boguchwale położonej wykazem hipotecznym l. 105 księgi głównej gminy kat. Boguchwała objętej na imię Franciszka Kobosz zaintabulowanej w dwóch terminach na dzień 13 marca i 10 kwietnia 1891 każdym razem o 10 godzinie rano wyznaczonych.

Cena wywołania 3632 zł. wa.

Wadyum 363 zł. 20 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Rzeszów, 16 grudnia 1890.

L. 7648 (403 2—3)

W dniach 12 marca i 9 kwietnia 1891 o godz. 10 rano, przymusowo sprzedaną będzie w tut. sądzie realność pod lk. 152 w Mszanie górnej położona whl. 109 objęta, dłużnika Macieja Polaka własna na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Limanowej w kwocie 466 zł. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 695 złr. 50 ct.

Wadyum 69 zł. 55 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono ck. notaryusza Jana Wysockiego.

Mszana dolna, 9 listopada 1890.

L. 12643 (223 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 11 marca i 14 kwietnia 1891 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności whl. 135 ks. gr. gm. Dąbrowa objętej spadkobierców Izaaka Korna własnej na rzecz tarnowskiej kasy oszczędności celem zaspokojenia sumy 2788 złr. 62 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 7770 zł.

Wadyum 777 zł. wa.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych doktor Datka adwokat w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 11 grudnia 1890.

L. 23708 (605 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kosztów sporu Majera Rappaporta w kwocie 12 zł. 72 ct. aw. zpn. dozwolono egzekucyjnej sprzedaży sum:

a) 4000 zł. polskich
b) 3073 „ „
c) 3000 „ „

na VII. miejscu i sumy d 3000 zł. pols. na VIII. miejscu tabeli płatniczej byłego c. k. Sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 26 lutego 1824 l. 2036 ustanawiającej porządek płatniczy do ceny licytacyjnej dóbr Łazany i Wola Podłazańska na rzecz Salomona Bornsteina kollokowanych wraz z 3 letniemi odsetkami.

Sprzedaż odbędzie się w biórze c. k. notaryusza Bronisława Brzeskiego w Tarnowie w dwóch terminach w dniu 28 lutego 1891 i w dniu 19 marca 1891 o godz. 10 przed południem.

Wadya wynoszą:

co do sumy 4000 zł. pol.	—	115 zł. aw.
„ „ „ 3073 „ „	—	89 „ „
„ „ „ 3000 „ „	—	87 „ „
„ drugiej 3000 „ „	—	87 „ „

Tarnów, dnia 22 stycznia 1891.

L. 17611 (519 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredyt. wiejsk. w likwidacyi we Lwowie a to: 5 rat pożyczkowych po 19 zł. 50 ct. i reszty kapitału 101 zł. 57 ct. odbędzie się publiczna sprzedaż realności l. wykazu hipot. 192 i 196 dla gm. katast. Skopanki Zacharego i Iwana Luchowych własnej w dwóch terminach a to: dnia 18 marca 1891 i 21 kwietnia 1891 o godz. 10 rano.

Cena wywołania stanowi 350 zł.

Wadyum zaś 35 zł.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś i poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Ignacego Przestalskiego.

Kałusz, 9 stycznia 1891.

L. 9932 (510 3—3)

W dniu 27 lutego 1891 i 3 kwietnia 1891 będzie w Sądzie obwodowym licytacya jednej czwartej części realności lwh. 339 w Nowym Sączu, do masy konkursowej Róży Stern należącej.

Cena szacunkowa wynosi 78 złr. 75 ct. aw.

Wadyum 8 zł. aw.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 20 grudnia 1890.

L. 9934 (511 3—3)

W dniu 27 lutego 1891 i 3 kwietnia 1891 będzie w Sądzie obwodowym licytacya połowy z $^{24}/_{112}$ części realności lwh. 72 w Nowym Sączu objętej, część gruntu Kotze zwanej, do masy konkursowej Róży Stern należącej.

Cena szacunkowa 186 zł. 22 ct.

Wadyum 19 zł.

Nowy Sącz, 20 grudnia 1890.

L. 9957 (638 3—3)

Sąd łańcucki ogłasza że w dniach 26 lutego 1891 i 12 marca 1891 każdą razą o godzinie 10 rano przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż połowy realności lwh. 548 gminy Rakszawa objętej Franciszka Wróbia własnej na zaspokojenie pretensyi Lipy i Rozy Stemplów w kwocie 401 zł. 61 ct. aw.

Cena szacunkowa wynosi 340 zł.

Wadyum 43 zł.

Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 15 stycznia 1891.

L. 14983 (534 3—3)

W sprawie egzekucyjnej spadkobierców śp. Hipolita Okołowicza przeciw Jakóbowi Haliniakowi pto 62 zł. 44 ct. zpn. zostanie w tutejszym sądzie przeprowadzoną egzekucyjna licytacya realności Jakóba Haliniaka położonej w Dąbrówce polskiej wyk. hip. 6 w dniach 27 lutego i 20 marca 1891 zawsze o godz. 10 rano.

Cena wywołania 447 zł.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. dr. Flakowicza w Sanoku.

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany.

Sanok, 6 grudnia 1890.

L. 7938 (544 3—3)

Dnia 27 lutego i dnia 20 marca 1891 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna licytacya realności pod nr. 14 w Stryszowy położonej, Jakóba Kaspryka, względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej na pokrycie pretensyi Galic. zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pcto. 10 rat po 75 zł. z pożyczki 1500 zł. aw.

Cena wywołania 3000 zł.

Wadyum 300 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tuts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy c. k. notaryusz pan Bruno Rogalski.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 10 listopada 1890.

L. 13921 (634 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Agnieszki Pawliszyn przeciw Józefowi Hawrylukowi o 62 zł. wa. zpn. zawiadamia iż dnia 16 lutego 1891 i 16 marca 1891 każdym razem o 10 godz. rano w B. nr. III. odbędzie się przymusowa publiczna licytacya na rzecz Agnieszki Pawliszyn a) ci ła hipot. wyk. hip. 126 ks. gr. gm. Ponikwa objętego, b) jednej czwartej części ciała hipot., wyk. hip. 127 ks. gr. gm. Ponikwa objętego, c) połowy ciała hip. wyk. hip. 128 ks. gr. gm. Ponikwa objętego dawniej Józefa Hawryluk własnych, obecnie na imię Oryszki Hawryluk urodz. Hajduk wpisanych z tem, iż na pierwszym terminie wymienione nieruchomości tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś termie za jakąkolwiek cenę, nawet poniżej ceny wywołania najwięcej ofiarującemu sprzedana będą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa nieruchomości a to ad a) w sumie 2310 zł. 90 ct. ad b) w kwocie 75 zł. ad c) w kwocie 25 zł.

Zakład zaś wynosi 10 prc. tych cen wywołania.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i reszta warunków licytacyi mogą być przejrzane w registraturze.

Dla wierzycieli hipot. którzyby na tych sprzedać się mających nieruchomościach po dniu 15 lutego 1890 jako dniu wydania wyciągów hipotecznych jakie prawa hipoteki nabyli lub którymby z innego jakiegokolwiek powodu uchwały sądowe doręczone być nie mogły, ustanowiony został kuratorem Karol Babel w Brodach.

Brody, dnia 17 września 1890.

L. 9207 (636 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 7 w Husiatynie położonej wedle wyk. hip. 673, 674, ks. gr, dla tejże gm. dłużnika Arona Wachsa własnej na zaspokojenie pretensyi ks. Jana Bojarskiego w kwocie 100 zł. aw. zpn. dnia 16 lutego 1891 i dnia 16 marca 1891 każdym razem o godz. 10 rano, a to na pierwszym terminie li tylko za cenę szacunkową 1350 zł. lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny szacunkowej, jednak zawsze najmniej za cenę pokrywającą długi hipoteczne na powyższej realności ubezpieczone.

Wadyum wynosi 135 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipot., i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którzyby po dniu 23 maja 1890 t. j. po wydaniu wyciągu hipot. prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali lub którymby uchwała niniejsza i następne zapaść mające z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły kuratorem Władysława Zawadzkiego z Husiatyna i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Husiatyn, 2 stycznia 1890.

L. 8247 (640 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Kasy Oszczędności w Tarnowie w kwocie 189 zł. 52 ct. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 17 lutego i 17 marca 1891 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna licytacya realności wyk. hip. l. 3 gminy Jamnica Józefa Szelica własnej.

Cena wywołania stanowi 922 zł.

Wadyum 92 zł. 20 ct.

Akt oszacowania i wyciąg hipot. przejrzeć można w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipot., jest adw. Dr. Surowiecki z Tarnobrzegu.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, dnia 18 stycznia 1891.

L. 23707 (604 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kosztów sporu Majera Rappaporta w kwocie 12 zł. 72 ct. aw. zpn. dozwolono egzekucyjnej sprzedaży sumy 40000 zł. pol. zpn. na VI. tem miejscu tabeli płatniczej byłego c. k. Sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 26 lutego 1824 l. 2036 ustanawiającej porządek płatniczy do ceny licytacyjnej dóbr Łazany i Wola Podłazańska na rzecz Jana Strzałkowskiego kollokowanej.

Sprzedaż odbędzie się w biórze c. k. notaryusza Bronisława Brzeskiego w dwóch terminach w dniu 28 lutego 1891 i w dniu 19 marca 1891 o godz. 10 przed południem.

Wadyum wynosi 1150 zł. aw.

Tarnów, dnia 22 stycznia 1891.

Z. 3518 (726 1—3)

Das k. k. Bezirksgericht in Olesko giebt bekannt, dass die öffentliche Feilbietung a) der laut Grundbuchseinlage Nr. 345 I. Theil Białykamień in 20/32 Theilen dem Schuldner Jankel Moses Neumann eigenthümlich gehörigen Realität, und

b) der laut der Grundbuchseinlage Nr. 465 I. Theil Białykamień in 2/4 Theilen der Schuldnerin Reisel Zeuger gehörigen Realität behufs Einbringung der Forderung der Reisel Tieger im Betrage von 672 fl. ö. W. s. NG. gegen Abschlag von 200 fl. ö. W. am 3 März und 3 April 1891, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude in Olesko vorgenommen werden wird.

Beim zweiten Termine werden diese auf 150 fl. ö. W. geschätzten Realitäten auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Das Vadium 10 Prc.

Der Grundbuchsauszug, der Schätzungs-Akt und die übrigen Bedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Olesko am 21 September 1891.

L. 9909 (524 1—3)

W dniach 3 marca i 7 kwietnia 1891 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż sześciu szesnastych części realności pod lk. 468 według wyk. hipot. l. 324 ks. gr. gm. Rozdołu, dłużników Michała i niel. Jana Ławrów własnych, na zaspokojenie wierzytelności Schulima Fenstera pto 8 zł. 98 ct. aw. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 56 zł. 25 ct.

Zakład 10 prc.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim terminie także poniżej takowej.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Antoniego Stasinę z Rozdołu.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikołajów, 15 grudnia 1890.

L. 9244 (523 1—3)

W dniach 3 marca i 7 kwietnia 1891 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 60 według wyk. hipot. l. 104 ks. grunt. gminy Molechowa dłużnika Iwana Stadnika własnej na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w likwidacyi pto 28 rat pożyczkowych po 27 zł. wa. zpn.

Cenę wywołania stanowi kwota 1000 zł.

Zakład 10 prc.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim terminie także poniżej takowej.

Resztę warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Dmytra Chomka.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikołajów, dnia 3 grudnia 1890.

L. 4784 (663 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Makowie ogłasza iż celem zaspokojenia resztującej należytości Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc“ w Makowie w kwocie 112 zł. 53 ct. aw. z pn. odbędzie się dnia 26 lutego 1891 i 19 marca 1891 o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności Józefa Budzonia wedle ks. gr. gm. katastr. Maków wh. 223 w $^5/_8$ częściach, a wh. 113 w $^5/_{32}$ częściach własnych, z tem że na pierwszym terminie za cenę szacunkową, lub wyżej tejże na drugim także niżej takowej sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa na 962 zł. 85 ct. ustanowiona.

Wadyum wynosi 97 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipot. i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. Registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Jędrzeja Piasecznego w Makowie.

Maków, dnia 20 października 1890.

L. 6355 (661 1—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 173 w Czańcu położonej lwh. 173 objętej, Franciszka, Reginy, Tomasza i Zofii Kowalskich własnością będącej na pokrycie pretensyi Kęckiej Zbiorowej Kasy sierocej w sumie 500 zł. zpn. w Sądzie w dwóch terminach dnia 2 marca 1891 i 3 kwietnia 1891 każdorazowo o godz. 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 1220 zł. 29 ct.

Wadyum 122 zł 3 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono adw. dr. Chrzanowskiego z Kęt.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można w Sądzie przejrzeć.

Kęty, 22 grudnia 1890.

L. 16109 (633 1—3)

C. k. Sąd powiatowy m. d. w Sanoku oznajmia, iż celem zaspokojenia pretensyi Celiny Okołowicz w kwocie 200 zł. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. 23 gm. Prusiek objętej dłużników Walentego i Maryanny Dembickich własnej w dniach 3 marca 1891 i dnia 2 kwietnia 1891 zawsze o godz. 10 rano.

Cena szacunkowa 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Flakowicz w Sanoku ustanowiony.

Sanok, 15 grudnia 1890.

L. 12260 (692 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 25 lutego 1891 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 31 marca 1891 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 59 w Tarnawie niżnej ciała tabularnego niestanowiącej Stefana Kościa własnej na rzecz Jenty Klugmann pto 40 zł. zpn.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Protokół opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tus. Registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Teliszewskiego.

Turka, dnia 18 grudnia 1890.

L. 2494 (684 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Kasy oszczędności miasta Tarnowa w kwocie 2802 zł. 36 ct. aw. odbędzie się w gmachu sąd. dnia 27 lutego 1890 i dnia 3 kwietnia 1891 każdym razem o godz. 10 rano licytacyjna sprzedaż realności do dłużnika Osera Kannera należącej wyk. l. 655 gm. Mielec objętej.

Cena szacunkowa wynosi 10795 zł.

Wadyum 1100 zł. wa.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. Dr. Brandt w Mielcu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipot. i protokół oszacowania przejrzeć można w Registraturze.

Mielec, dnia 15 września 1890.

L. 8483 (681 1—3)

W dniach 27 lutego i 3 kwietnia 1891 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Bialsko Bielskiego stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc“ w Białej w kwocie 115 zł. publiczna licytacya realności pod wh. 420 w Wilkowicach położonej whp. l. 420 objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł.

Wadyum 30 zł

Resztę warunków przejrzeć można w tut. Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adw. tut. Dr. Cieszyński.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, 1 grudnia 1890.

L. 8279 (680 1—3)

W dniach 27 i 3 kwietnia 1891 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Bialsko Bielskiego stow. i oszczędności „Wzajemna pomoc“ w Białej w kwocie 115 zł. publiczna licytacya realności pod lk. 115 2/10 części realności whl. 345 i 4/20 części realności whl. 352 w Wilkowicach wh. 115, 345 i 352 objętych.

Cenę wywołania stanowi kwota 2310 zł. wa.

Wadyum 231 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut, Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tut. Dr. Cieszyński.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, 1 grudnia 1890.

L. 6179 (686 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Dony Süssmana w kwocie 167 zł. 8 ct. wa. zpn. odbędzie się w gmachu sąd. w dniach 27 lutego i 3 kwietnia 1891 każdym razem o godz. 10 rano licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 15 objętej wyk. l. 57 gm. Złotniki dłużniczki Agnieszki Maziarzowej własnej.

Cena wywołania 1010 zł.

Wadyum 101 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Adam Duszkiewicz w Złotnikach.

Mielec, dnia 7 października 1890.

L. 12313 (688 1—3)

Ogłasza się, że w sprawie egzekucyjnej Tarnowskiej Kasy Oszczędności przeciw Chaimowi Perlmannowi o 326 zł. przedsięwziętą zostanie w dniu 3 marca i 18 marca 1891 każdym razem o godz. 10 rano w budynku sąd. egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 376 ks. gr. gm. Mielec Chaima Perlmanna, własnej z tem, że realność ta na pierwszym terminie za lub powyżej, a na drugim i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.

Cena wywołania 3000 zł.

Wadyum 300 zł wynosi.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Brzeskiego.

Bliższe warunki wyciąg hipot. i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C.k. sąd powiatowy.

Mielec, dnia 6 grudnia 1890.

Konkursa.

L. 813 (642 3—3)

Celem obsadzenia opróżnionej posady Starosty powiat. w w randze VII., ewentualnie posady Sekretarza Namiestnictwa w randze VIII. klasy, z systemizowanemi dla nich poborami rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 28 lutego 1891 r.

Ubiegający się o jedną z tych posad mają wnieść swe podania zaopatrzone w dowody ukończonych studyów prawniczych oraz znajomości języków krajowych w powyższym terminie konkursowym w przepisanej drodze służbowej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 29 stycznia 1891.

Badeni.

L. 8005 (653 2—3)

Przy sądzie powiatowym w Podgórzu opróżnioną została posada kancelisty z roczną płacą 600 zł. dodatkiem aktywalnym 120 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub takąż przy innych sądach powiatowych opróżnić się mogącą, dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty wnosić należy do 5 marca 1891 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków, 28 stycznia 1891.

L. 97 (730 1—3)

C. k. okręgowa Rada szkolna rozpisuje niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich.

1) Przy szkołach jednoklasowych etatowych z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem w Bitkowie, Iwanikówce, Łyścu starym, Niewoczynie.

2) Przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem w Babczu, Grabowcu, Manasterczanach, Mołotkowie, Pochowce, Sadzawie i Stebniku.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej przełożonej Władzy najpóźniej do marca 15 1891.

Bohorodczany, dnia 31 stycznia 1891.

C. k. Starosta i Prezes.

---

(714)

Celem rozdania zapomogi w rocznej kwocie 100 zł. aw. z Fundacyi śp. Marcelego Madeyskiego dla wdów i sierót po adwokatach którzy mieli siedzibę w okręgu lwowskiej Izby ogłasza się konkurs.

Podania wnosić należy do dnia 28 lutego 1891.

Bliższych szczegółów udziela kancelarya Izby.

Lwów, 23 stycznia 1891.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Upadłości.

L. 479 (657 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Szymona Szwarzmana kupca w Rymanowie niewiadomego z miejsca pobytu, dla którego uchwałą z dnia 23 grudnia 1890 l. 7060 kuratorem adw. dr. Flakowicz w Sanoku ustanowiony został, a oraz mianuje c. k. Sędziego powiatowego w Rymanowie p. Ludwika Hubla komisarzem konkursowym, zaś c. k. notaryusza w Rymanowie p. Rzewuskiego komisarzem do zinwentowania majątku i temuż poleca bezwłoczne opieczętowanie i spisanie masy konkursowej i przedłożenie inwentarza masy.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się Salamona Seelenfreunda z Rymanowa i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 10 lutego 1891 o godz. 10 rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy tudzież wyboru Wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego w Rymanowie się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej ustanawia się termin do dnia 24 marca 1891 włącznie w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej żądania mają wierzytelności swoje chociażby się nawet o nie spór już toczył w Sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie zaś dnia 16 kwietnia 1891 u komisarza konkursowego w Rymanowie odbyć się mającym winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wykazać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugoda także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy tegoż zastępcy i Wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik Urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Sanok, dnia 27 stycznia 1891.

L. 79 (709)

Z powodu dodatkowego zgłoszenia pretensyi Maryanny Fränklowej w kwocie 127 zł. 53 ct aw. zpn. w III. klasie wierzycieli konkursowych w konkursie Alty Feldmanowej, nieprotokołowanej kupcowej z Jezierzan, wyznaczam osobny termin likwidacyjny na dzień 24 lutego 1891 o godz. 9 przed południem i na takowy wierzycieli tegoż konkursu do biura mego c. k. Sądzie powiatowym w Borszczowie wzywam.

Borszczów, dnia 24 stycznia 1891.

C. k. Sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

L. 48 (682)

Do likwidacyi pretensyi Sch. Laudaua w kwocie 155 zł. 84 ct. i resztującej pretensyi 31 zł. 72 ct. wa. zpn. tudzież pretensyi S. Königsgarten w kwocie 28 zł. 2 ct. po ogólnym terminie likwidacyjnym do masy konkursowej Hindy Zins zgłoszonych, ustanawiam termin na 19 lutego 1891 o godz. 10 przed południem, na który wszystkich wierzycieli jakoteż Zarządcę masy i tegoż zastępcę tudzież krydataryuszkę wzywam.

Jaworów, 24 stycznia 1891.

C. k. Sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

L. 549 (675 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ustanowił dla masy rozbiorowej Süssmana Rubenfelda w Birczy w miejsce przeniesionego do Lwowa Radcy Chorzemskiego, komisarzem konkursowym Radcę Sądu krajowego Staruszkiewicza.

Sanok, dnia 10 stycznia 1891.

Księgi gruntowe.

L. 340 (677)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami, dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla miejscowości Bolechów miasto, Bolechów ruski, Salamonowa górka i Dołszka, w obrębie gminy katastralnej Bolechowa położonych powiatu sądowego Bolechowskiego złożone zostały w c. k. Sądzie pow. w Bolechowie do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w ck. sądzie pow. w Bolechowie do włącznie dnia 21 lutego 1891.

Sembor, 27 stycznia 1891.

Wyroki prasowe.

L. 1663 (729)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny orzekł na mocy §§. 489 i 493 spk. i §. 37 u. pr. że treść artykułu umieszczonego w II. nakładzie nr 4 czasopisma „Trybuna“ z dnia 24 stycznia 1891 w dziale zapisków omawiającego dwudziestą ósmą rocznicę powstania styczniowego narodu polskiego stanowi zbrodni z §. 65 lit. a). u. k. i że przedruk tego artykułu poprzód umieszczonego w skonfiskowanym przez c. k. Prokuratorye państwa I. nakładzie nr. 4 z dnia 24 stycznia 1891 zawiera znamiona występku z §. 24 u. pras. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

C. k. Sąd krajowy karny.

Lwów, dnia 27 stycznia 1890.

Zl. 19 (527)

Das k. k. Oberlandesgericht in Wien hat mit Beschluß vom 13 Jänner 1891, Z. 400, zu erkennen befunden: Der Inhalt der Nr. 1 der periodischen Druckschrift: „Der Floh“ vom 4 Jänner 1891 begründe in dem auf Seite 3 unter der Aufschrift: „Flohrians Sylvestertraum“ enthalteuen Bilde mit der Bezeichnung IV. sammt zugehörigem Texte den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 303 St. G., und es werde nach §§. 487—489 St. P. O. die von der k. k. Staatsanwaltschaft in Wien verfügte Beschlagnahme der Nr. 1 der periodischen Drukschrift: „Der Floh“ vom 4 Jänner 1891 bestätigt, nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Drukschrift ausgesprochen und nach §: 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkanut.

Vom k. k. Landesgerichte in Sttrafsachen Wien.

Wien, am 21 Jänner 1891.

Kuratele.

L, 16988 (639 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach zawiadamia, że Jaśko Bajowski syn Ignacego z Brzuchowic jest marnotrawcą uznany a kuratorem dla niego Józef Strużyński gospodarz z Brzuchowic ustanowiony.

Przemyślany 25 września 1890.

L. 6158 (521 3—3)
Franciszki i Maryannę Kasperków z Międzybrodzia Kobiernickiego uchwałą Sądu obwodowego Wadowickiego z dnia 18 października 1890 l. 7104 za umysłowo niedołężnych uznano, kuratorem dla nich Jana Romika ustanowiono.
Kęty, 4 listopada 1890.

L. 148 (637 3—3)
Michał Wójcik z Morawicy uznany został marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Mikołaja Wójcika z Morawicy.
C. k. Sąd powiatowy.
Liszki, 18 stycznia 1891.

L. 12383 (635 3—3)
Ołeksa Derkacz z Czernicy uznany został marnotrawcą. Kuratorem Ołeksa Bojko z Czernicy.
C. k. Sąd powiatowy
Brody dnia 4 sierpnia 1990.

L. 2701 (652 3—3)
C. k. Sąd powiatowy niejski delegowany ogłasza, że Alojzy Szlager c. k. porucznik rahunkowy za obłąkanego uznany a kuratorem jego jest adwokat dr. Jchheiser w Krakowie.
Kraków, dnia 23 stycznia 1891.

L. 1018 (594 3—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem iż ucbwała Sądu krajowego w Krakowie z dnia 29 pazdziernika 1889 l. 26426 którą Helenę Kremcrową za marnotrawną uznano decezyą Sądu Najwyższego w Wiedniu z dnia 6 maja 1890 l. 3858 zniesioną została.
Chrzanów, dnia 24 stycznia 1891

L. 11114 (587 3—3)
Tomasz Sumara z Dąbrówki uznany został marnotrawcą.
Kuratorem jego Jan Synowiec z Dąbrówki ustanowiony.
Bochnia, 14 listopada 1890.

L. 3034 (621 3—3)
C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że nad Stefanem Emerykiem 2 im. Witwickim z powodu słabości umysłowej kuratela zawieszoną została, Kuratorem tegoż ustanowiono p. adw. kraj. dr. Tilla we Lwowie.
Lwów, 28 stycznia 1891

L. 11119 (516 3—3)
Łucyę Sanokową z Przeciszowa uznano za umysłowo chorą i dla niej kuratorem Bartłomieja Sanoka z Przeciszowa ustanowiono.
C. k. Sąd miej. deleg.
Wadowice, dnia 15 grudnia 1890,

L. 11044 (518 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza iż dla Leona Flisa rolnika z Sołowej marnotrawcą uznanego ustanowiono kuratorem Ołeksę Łemyka z Sołowej.
Gliniany, 20 listopada 1890.

L. 1944 (698 1—3)
August Bleininger kierownik filii austro-węgierskiego Bankuw Tarnowie uznany za głupkowatego, mianowany kuratorem Jakób Schachna w Wiedniu.
Tarnów, dnia 30 stycznia 1891.

L. 17040 (691 1—3)
Karolina Mejor ze Stryja uznana umysłowo zdrową, kuratela zniesiona.
C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, dnia 23 października 1890.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 16190 (433 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych małżonków Stanisława i Klementynę Zawałkiewiczów, żż przeciw nim wnósł ks, Wojciech Michna pozew de praes 11 października 1890 l. 13029 o zapłatę sumy 4000 zł który to pozew ustanowionemu równocześnie kuratorowi Stanisława i Klementyny Zawałkiewiczów p. adw. dr. Niemczynskiemu doręczonym został i że na pozew ten równocześną uchwałą wyznaczonym został termin do rozprawy egzekucyjnej po myśli dekretu nadwornego z 7 maja 1839 zb u. s. nr, 358 na dzień 17 lutego 1891.
Wzywa się zatem z miejsca pobytu niewiadomych Stanisława i Klementynę Zawałkiewiczów aby przed powyższym terminem z ustanowionym kuratorem co do swej obrony się porozumieli lub też innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawili gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sami sobie będą musieli przypisać.
Przemyśl 31 grudnia 1890.

L. 179 (670 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnym Jerzemu Haldaranowi, Dymitrowi Katlerowi i Nikole Dymitrów że przeciw nim przez Mojzesza Goldreicha puzew o zapłacenie kwoty 50 zł. w. a. zpn. wyniesionym został.
Gdy miejsce pobytu Jerzego Kaldarana Dymitra Hatlera i Mikoły Dymitrów nie jest wiadomym ustanawia się dla nich kuratorem adwokata dr. Witolda Święcickiego, a tegoż zastępcą adw. dr. Pohla i powyższy pozew wyznaczając termin do rozprawy drobiazgowa na dzień 16 lutego 1891 godzinę 9 przed południem w sali nr. III.. mianowanemu kuratorowi się doręcza.
Wzywa się zatem Jerzego Kaldarana Dymitra Hatlera tudzież Nikołę Dymitrowa aby ustanowionemu kuratorowi służące do ich obrony środki dostarczli lub innego zastępcę sobie obrali gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sami sobie przypisać będą musieli.
Lwów, dnia 13 stycznia 1891.

L. 961 (500 2—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ustanawia w sporze wekslowym Szymona Baumingera pko Michałowi hr. Platerowi i Louizie br. Lariszchtowej pto 3000 zł. w skutek pozwu de praes 12 stycznia 1890 l. 961 dla niewiadomego z miejsca pobytu Michała hr. Platera kuratorem adw. dr. Kirchmayera, a tegoż zastępcą adw. dr. Bermana.
O tem zawiadamia się Michała hr. Platera z wezwaniem aby kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub innego pełnomocnika tut. Sądowi przedstawił.
Kraków dnia 13 stycznia 1891

(715 1—3)
P. Władysław Kawecki emerytowany radca c. k. Sądu krajowego w pisany został dnia 10 stycznia 1891 na listę adwokatów z siedzibą w Kołomyi.
Z Wydziału Izby adwokatów
Lwów, 10 stycznia 1891.

L. 214 (724 1—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Petryszaka iż w sporze drobiazgowym Dawida Keila przeciw niemu, ustanowiono dlań kuratorem Petra Petryszaka z Krynicy i termin do rozprawy na dzień 17 lutego 1891 o godzinie 8 rano wyznaczono.
Muszyna 13 stycznia 1891.

L. 261 (656)
N: pierwszą zwyczajną dnia 2 marca 1891 rozpocząć się mającą kadencyę Sądu przysięgłych w Nowym Sączu, zamianowani zostali, Prezydent Szklarski przewodniczącym radcy sądu krajowego, Dzikowski, Wiśniowski, Różański i Mardyła jego zastępcami.
Nowy Sącz, 27 stycznia 1891.

L. 13609 (678 1—3)
C. k. Ssd powiatowy jako handlowy w Samborze ustanawia w sprawie wekslowej Józefa Osłoińskiego przeciw Franciszkowi Klepackiemu pto 40 zł. zpn. dla miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Franciszka Klepackiego, kuratora w osobie ad. dr Brylińskiego w Samborze, z którym poszukany w zględem dalszego prowadzenia tego sporu porozumieć się może.
Sambor, 31 grudnia 1890.

L. 8326 (694 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości że ustanowił w sprawie ustnej Dawida i Diny Fernbach przeciw Mendlowi Wechslerowi i innym o uznanie prawa własności realności pod l. 252 w Tłustem położonej celem doręczenia pozwu dla niewiadomego z pobytu Mendla Weibstera kuratora w osubie Ozyasza Mendla Fiderera w Tłustem.
Wzywa się więc niewiapomego z pobytu, by kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił, lub sądowi innego pełnomocnika wymienił gdyż inaczej złe skutki z tego wyniknąć mogące samemu sobie przypisać będzie musiał.
Tłuste dnia 8 listopada 1890.

L. 6937 (522 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mikołajowie oznajmia Lai Goldner, Sarze Weinlös, Chanie Weinlös, i Lai Weintlös zam. Günsberg że przeciw nim przez Salamona Mühlrada pozew de praes 1 sierpnia 1890 6249 o uznanie własności i oddanie w posiadanie gr. Rozdołu objętej wniesionym został.
Wzywa się zatem Laebę Goldner, Serę Weinlös Chanę Weinlös i Leibę Weinlos zam; Günsberg, aby ustanowionemu kuratorowi służące do ich obrony środki podały lub innego zastępcę sobie wybrały gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa same sobie przypisać będą musiały.
Mikołajów, dnia 2 września 1890.

L. 1510 (718)
C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wykreślenie następujących firm w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zaprotokołowanych.
1. Hermann Katz handel korzenny w w Tarnowie.
2. Henryk Koj, handel towarami korzennymi i owocami południowymi w Tarnowie.
3. M. L. Spenadl handel towarami bławatnymi w Tarnowie.
4. Jan Brink fabryka mydła w Tarnowie.
5. Leon Kestel fabryka kości nawozowych w Rzędzinie.
6. W. A. Scholten fabryka mąki ziemniaczanej w Tarnowie.
7. Wilhelm Gazda księgarnia, skład nut i wypożyczalnia książek w Tarnowie.
8. Mindel Landau, handel towarami galanteryjnymi w Tarnowie.
Tarnów, dnia 29 stycznia 1891.

L. 6123 (702 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Aleksandra Pilińskiego to jest Feliksa hr. Romera, Stanisława Romera, Emiliana hr. Romera i Angelę hr. Romer tudzież niewiadomego z życia i miejsca pobytu Marcina Lewickiego iż przeciw nim wnieśli w tutejszym sądzie Helena z Wolińskich Bielańska tudzież Leon Zwoliński pozew do postępowania pisemnego de praes. 11 listopada 1890 liczba 6123 o uznanie pretensyi 2097 zł. $39^{1}/_{4}$ ct. w. wied. przekazanej na kapitał indemnizacyjny dóbr Kobyle jako zgasłej przez przedawnienie i uwolnienie tegoż kapitału indemnizacyjnego od prawa zastawu na rzecz onej pretensyi, i że pozew ten do pisemnego postępowania zadekretowany został tusządową uchwałą z dnia 31 grudnia 1899 licz. 6123, a do wniesienia obrony zakreślony termin 30 dniowy pod rygorem §. 32 ps.
Gdy miejsce zamieszkania i pobytu powyż wymienionych pozwanych jest sądowi tutejszemu nieznanem, ustanowiono dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie dra Feliksa Gaszyńskiego adwokata w Jaśle,
Wzywa się zatem pozwanych, aby ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili ze swojej strony dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawili, gdyż w razie przeciwnym sprawa, przeprowadzona zostanie z kuratorem, a pozwani sami sobie skutki opieszałości przypisaćby musieli.
Jarosław, dnia 31 grudnia 1890.

L. 1694 (697)
C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wpis zgaśnięcia firmy Jakób Teitel fabryka mąki kościanej w Rzędzinie, w skutek tut. sądowej uchwały z dnia 1 lipca 1882 l. 7562 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zaprotokołowanej.
Tarnów, dnia 29 stycznia 1891.

L. 1255 (673)
C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wpis zgaśnięcia firmy „Mendel Fenichel handel towarami żelaznemi w Tarnowie z mocy tutejszosądowej uchwały z dnia 18 stycznia 1872 l. 935 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zaprotokołowanej.
Tarnów, dnia 22 stycznia 1891.

L. 1467 (674)
C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wpis zgaśnięcia firmy M. Fenichel księgarnia handel nut, antykwarnia i wypożyczalnia książek w skutek tut. sąd. uchwały z dnia 19 czerwca 1873 l. 12757 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zaprotokołowanej.
Tarnów, dnia 29 stycznia 1891.

L. 13113 (616)
C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do publicznej wiadomości. że Towarzystwo c. k. uprz. kolei Karola Ludwika wniosło pod dniem 22 lipca 1890 l 9160 prośbę o wyłączenie części parceli 598/1 objętości 90□° stanowiącej własności Maryi Mazur, części parceli 589/2 objętości 35□° stanowiącej własności Mikołaja Wieczorka syna Jakua z części parceli 2604 2 objętości 160□° stanowiącej własność gminy Pełkinie i części parceli 606 w objętości 125□° stanowiącej własność dominikalną JW. Witołda hr. Czartorskiego, wolnych od ciężarów hipotecznych i przyłączenie tąkowych do księgi gruntowej kolejowej.
Wzywa się zatem wszystkich ktòrzyby żądaniem przeniesienia powyższych gruntów do pierwszego oddziału kcrty stanu majątko wego wykazu dla kolei Karola Ludwika za pokrzywdzonych się czuli, by roszczenie swe najdalej do eo dnia 10 kwietnia 1891 w tut. Sądzie zgłosili, gdzie też mogą przejrzdć podanie Towarzystwa kolejowego z załącznikami. Później zgłoszone roszczenia tudzież prawa rzeczone dnia 10 lutego 1891 jako dnia wywieązenia edyktu w budynku sądowym lub po tym dniu przeciw porzednikom Towarzystwa kolejowego nabyte, przy przenissieniu uwzględniaue nie będą.
Jarosław, dnia 37 grudnia 1890.

L. 1076 (650)
C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości że równocześnie zarządził wpis w rejestrze handlowym dla firm pojedyńczych zgaśnięcia firmy Saul Wermuth handel towarów sukiennych i bławatnych w Tarnowie, w skutek ts. uchwały z dnia 28 lipca 1881 l. 9317 zaprotokołowanej.
Tarnów, dnia 22 stycznia 1891.

L. 8496 (466 1—3)
W sprawie sprostowania stanu hipotecznego parceli gruntowych 1629, 1635, 1636, 1637, $1642/_{2}$ w Krościenku wyżnem, ustanawia się dla z miejsca pobytu niewiadomego Jana Marszałka „po Szymonie" kuratora ad actum w osobie Jędrzeja Harnara w Krościenku wyżnem, a to celem zeznania imieniem kuranda deklaracyi z zezwoleniem na wydzielenie części parcel powyższych na rzecz Michała i Piotra Marszałków i zawiadamia o tem Jana Węgrzyna niniejszem edyktem celem bronienia swych praw.
C. k. sąd powiatowy
Krosno, dnia 7 września 1889.

L. 2824 (447 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Szczercu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Chaima Salamona Hubera konkurującego do spadku po zmarłym Wolfie Huber dnia 24 września 1881 w Nawaryi zmarłego przez głowę swego ojca a syna spadkodawcy Samuela Judy Hubera, żeby w przeciągu jednego roku oświadczenie przyjęcia spadku wniosł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Samuelem Mendlem Weiserem dla niego ustanowionym.
Szczerzec. 30 czerwca 1889.

L. 8999 (462 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobvtu Wincentego Smieszka, iż do rozprawy celem przekazania wynagrodzenia wymierzonego za zniesione prawo propinacyi w dobrach Znamirowice wyżne i Znamirowice nizne whl. 491 i 492 objętych własnością Stanisława Gudziszewskiego będących wyznaczony został termin na dzień 5 lutego 1891 o godz. 9 rano i że odnośną uchwałę doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi w osobie p. adw. dr. Bersona w Nowym Sączu z substycą p. adw. dr. Wąsikiewicza.
Wzywa się zatem Wincentego Smieszka aby na terminie tym stawił się wraz z oryginalnemi dokumentami i dowodami do uzasadnienia pretensyi jego służyć mogącemi lub też dokumenta te udzielił ustanowionemu dlań kuratorowi lub wreszcie ustanowił innego pełnomocnika i o tem Sądowi doniósł, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. Sąd obwodowy
Nowy Sącz, dnia 15 listopada 1890.

L. 5589 (417 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. uwiadamia, że na rzecz niewiadomych właścicieli przechowane są w depozycie tusądowym w sprawach do l. 34/879 kwota 14 zł. 50 ct. do l. 4370/887 2 ct. do l. 248/80 kwota 30 zł. do l. 79/878 kwota 11 zł. 25 ct., do l. 4616/887 12 ct., do l. 483/878 kwota 76 ct. wa.
Wzywa się zatem wszystkich ktòrzyby sobie rościli jaką pretensyę do powyższych kwot pieniężnych by w przeciągu jednego roku od ogłoszenia tego edyktu swoje prawo wykazali, gdyż po upływie tego czasu kwoty powyższe przypadną na rzecz Wysokiego Skarbu.
Kamionka str., 19 grudnia 1890.

L. 12091 (413 1—3)
Stanisławowski ck. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu i życia niewiadomą Paulinę Krośniewicz iż na prośbę Schulima Brettholz w Stanisławowie de pr. 12 sierpnia 1890 l. 12091 tusądową uchwałą tabularną z 9 kwietnia 1887 l. 4003 zezwalającą na wykreślenie wierzy telności resztującej w kwocie 203 zł. $74^{3}/_{4}$ ct. wa. z większej 3000 zł. m. k. zapisanej dotąd na rzecz Stanisławy Galińskiego w stanie biernym realności pod l. $26^{2}/_{4}$ w Stanisławowie położonej, wykazem hipotecznym l. 559 gminy Stanisławów objętej, doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi drowi Buczyńskiemu adwokatowi w Stanisławowie z zastępstwem adwokata dra Wurzla z wezwaniem, by w czasie należytym udzieliła ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę lub innego zastępcę sobie obrała i takowego sądowi wymieniła inaczej bowiem, skutki prawne z jej zaniedbania wynikłe sobie przypisze.
Stanisławów, 23 sierpnia 1890.

L. 34436 (502 2—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie w sprawie wekslowej Miny Bauminger przeciw Ademowi Gorajskiemu i Maryi Gorayskiej o wydanie nakazu zapłaty sumy 501 złr. ex majori 600 zł. celem doręczenia pozwanyn tut. sąd. nakazu zapłaty z dnia 14 listopada 1890 l. 30464 oraz dalszych uchwał w sprawie powyższej zapaść mających. dla pozwanych z miejsca pobytu niewiadomych bawiących po za granicami Monarchii Austro-węgierskiej Adama i Maryi Gorayskich w myśl §. 512 u. s. ustanawia kuratorem ad actum dr. W. Staniszewskiygo ze substytucyą dr. Olearskiego adwakatów w Krakowie i poleca pozwanym by ustanowionemu kuratorowi swych środków dowodowych ndzielili lub sobie innego pełnomocnika obrali i o tem tutejszemu Sądowi donieśli w razie przeciwnym wszelkie z tego zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe pozwani sami sobie przypisać będą musieli.

Kraków, dnia 9 stycznia 1891.

L. 27304 (503 2—3)

W sprawie wekslowej Gustawa Nowaka przez adw dr. Józefa Müllera w Bernie działającego powoda przeciw Markusowi Spilerowi pozwanemu pto 281 złr· c. k. Sąd krajowy w Krakowie ustanowia adw. dr. Staniszewskiego kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Markusa Spielera z zubstytucyą ad. dr. Snlerzyskiego i o tem tegoż zawiadamia z poleceniem aby swemu kuratorowi stosownej informacyi udzielił lub też innemu zastępcy obronę swoich praw poruczył.

Kraków, 17 października 1890.

L. 4329 (445 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Ferdynanda Fudalę, że Józef Eudala wytoczył przeciw temuż pod dniem 15 października 1890 do l. 3631 pozew o zapłatę sumy 187 zł. 52 ct. wa. tudzież pozew pod dniem 15 października 1890 do 1, 3630 o zapłatę kwoty 70 zł. aw. że na te obydwie skargi termin do obrony na 4 marca 1891 r. wyznaczono, skargi zamianowanemu dla niego kuratorowi Hieronimowi Morawa doręczono-

Rzeczą jest wnieść obronę samemu lub przez pełnomocnika którego nazwisko przed terminem do wiadomości podać winien a względnie ustanowionemu kuratorowi wszelkich środków do obrony dostarczyć w przeciwnym razie złe skutki z tego procesu wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec dnia 3 stycznia 1891

L. 628 (622 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Emilię Bodenstein i Adolfa Schocheta których miejsce pobytu nie jest wiadome, że uchwałą tutejszą z 13 grudnia 1890 l. 48456 na prośbę Weronik Postępskiej wydanie jej kwoty 1067 zł. aw. z ceny kupna realności pod l. 553 $^4/_4$ niegdyś do Kazimierza i Ksawery Tyszkiewiczów należącej w tut. depozycie złożonej dozwolono i że uchwałę tę ustanowionemu równocześnie dla nieobecnych kuratorowi adw. dr. Emilowi Bykowi z substytucyą adw. dr. Standa doręczono.

Lwów, 17 stycznia 1891.

5958 (369 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle niniejszem wiadomo czyni że na dniu 14 września 1890 do l. 5158 wniósł Adam Duda prośbę o uznanie za zmarłegu Dańka Dudy ofca Piotra ze Smerekowa który rzekomo na jeden lub 2 dni przed Borzem Narodzeuiem w roku 1882 w Ameryce w miejscowości Asserdam na południe od Nowego Yorku przy rozbieraniu wysokiego brzegu ziemią zasypany życie postradał.

Wzywa się wszystkich którzyby mieli wiadomość o nieobecnym Dańku Duda aby otem donieśli Sądowi lub ustanowionemu kuratorowi adwokatowi dr, Władysławowi Chwalibogowi w Jasle w terminie trzechmiesięcznym z dniem ostatniego Marca 1891 upływającym inaczej po bez skutecznym upływie tegu terminu nastąpi rostrzygnienie na wyrażoną prośbę o uznanie za zmarłego Dańka Dudy.

Jasło, 15 listopada 1890.

L. 14011 (632 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa w sprawie przekazania wynagrodzenia propinacyjnego 2208 zł. $12^1/_2$ ct. aw. wymierzonego za doqra Korczyn i Siekierzyńszczyzna Dom. 304 p. 397 n. 29 haer. do którego poboru uprawnioną jest masa spadkowa po Albercie Podhorodeckim, względnie faktyczny posiadacz prawa propinacyi Berl Watzmann, wszystkich którzy na dobrach tych przed książkowem odezieleniem praw poboru wynagrodzenia propinacyjnego uzyskali prawa hipot., aby zgłosili prawa te do włącznie 31 marca 1891 inaczej uważani będą, jakoby zezwolili na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku hipot. im przysługującego, nie będą więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia zarzutów i innych środków prawnych przeciw ugodzie, prze. interesowanych na rozprawie zawartej.

Zgłoszenie zawierać ma dokładne podanie imienia i nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego się, względnie pełnomocnika, legalizowanem pełnomocnictwem wykazać się mającego, kwoty żądanej wierzytelności i odsetków, równe prawo zastawu z kapitałem mających i książkowego oznaczenia zgłoszonej pozycyi.

Wierzyciele mieszkający po za obrębem Sądn tut. wskazać mają pełnomocnika dla odbierania uchwał sąd., w okręgu sądu tut. zamieszkałego gdyż inaczej uchwały zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby doręczenie nastąpiło do rąk własnych, będą przesyłane.

Sambor, 3 grudnia 1890.

L. 18716 (444 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, że wsprawie Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie przeciw Franciskowie Knapikowi pto 50 fl. aw. celem zarządzenia doręczenia rezolucyi hipotecznej z dnia 18 marca 1890 l. 3780 dla nieznanego z miejsca pobytu Franciszka Knapika Mikołaj Siemek z Myślachowic ustanowionym został.

Wzywa się przeto Franciszka Knapika aby ustanowionemu kuratorowi, udzielił ze swej strony informacyi do sprawy lub też pełnomocnika tut. ck. Sądowi przedstawił.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów, dnia 2 stycznia 1891.

L. 1031 649 2—3

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie na żądanie Szymona Leiba Sabmalberga wzywa posiadacza wydanej przez tarnowską kasę oszczędności w r. 1887 karty zastawniczej oznaczonej numerem zastawu 1826 z r. 1887 opiewającej na zastawione w tejże kasie za kwotę 150 zł. los państwowy aust. z r. 1864 ser. 1522 nr. 69 na 100 opiewający i los państwowy austr z r. 1860 ser. 8248 nr. 5, również na 100 zł. opiewający, aby rzeczoną kartę w przeciągu roku przedłożył, gdyż inaczej karta ta za nieważną a tarnowska kasa oszczędności za uwolnioną w obec posiadacza tejże karty od wszelkich z takowej zobowiązań uznaną zostanie.

Tarnów, dnia 22 stycznia 1891.

L. 1253 (651 2—3)

C' k, Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Andrzeja Trzemoskiego Jana Trzemeskiego Ludwikę Zacharewiczową i Joanną Domaradzką ewentualnie w razie śmierci którego z nich nieznanych jego spadkobierców wskutek skargi Franciszka Mieszkowskiego wniesionej przeciw Eleżbiecie Gockert i spól. o własność części majętności Pstrągowa część Grabowszczyzna objętej wykazem 693 ks. tab. wraz z odpowiednią częścią kapitału wynagrodzenia propinacyjnego zpn. zamianował. dla nich jako pozwanych kuratorem dr Karola Biegańskiego a zastępcą tegoż dr. Józefa Rosta adwokatów w Tarnowie, kuratorowi napisy skargi doręczył do wniesiesienia obrony termin dni 90 zakreślił i wniesioną skargę na karcie własności wykazu 693 ks, tabularnej zanotował.

Tarnów, dnia 22 stycznia 1891.

Doniesienia prywatne.

L. 5 (696)

Konkurs.

Celem obsadzenia dwóch posad lekarzy miejskich przy urzędzie miejskim król. woln. miasta Lubaczowa, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem podań do 20 lutego 1891.

Płaca roczna wynosi 300 zł. w. a.

Do obowiązków lekarza miejskiego należą oprócz bezpłatnego leczenia ubogich miejscowych, także oględziny ciał zmarłych, tudzież oględziny bydła i mięsa.

Ogólna czynność zostanie przez naczelnictwo gminy — instrukcyą — odpowiednio rozdzieloną.

Pierwszeństwo mają doktorowie medycyny.

W miejscu znajduje się c. k. Sąd powiatowy, tudzież stacya kolejowa.

Lubaczów, dnia 31 stycznia 1891.

Burmistrz: Ignacy Szydłowski.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.